

ആരോഗ്യം.

പുസ്തകം ൫. { മഹർ മീനം. { ലക്കം ൮

ഉപവേശ്വാനം.

മി: വാതുർ പ്രകൃതിചികിത്സാശ്രേണുസരണാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന മി: ശർമ്മാവിന്റേ അഭിപ്രായം.

മി: വാതുരുടെ സരസമായ “തർക്കത്തരം” കണ്ടു. മി: വാതുർക്കല്ലായെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു മറുപടി എഴുതുവാൻ മനസ്സോടെയെത്രമോ ഉണ്ടാകുമോ എന്നറിയുന്നില്ല. മി: വാതുരുടെ ഉപന്യാസത്തിന്റെ കരോഭാഗം വാദമുഖത്തിൽ നിന്നുള്ള വൃതിചലനം മാത്രമാണ്. ബിവാൽക്കർ, ചേററർജ്ജി മുതലായവർ പ്രകൃതിചികിത്സാസംബന്ധമായ ഒരു സാഗതിയേപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറവാൻ അർഹന്മാരല്ലത്രെ. അവർക്ക് പഴക്കവും തഴക്കവും പരിചയവും പാണ്ഡിത്യവും ഇല്ലപോൽ. ഇതര ജോലികൾക്കിടയിൽ പ്രകൃതിചികിത്സാ വിഷയകമായ ഒർല്ലഭം ചില പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള മി: വാതുർക്കും എനിക്കും പ്രകൃതിചികിത്സാശ്രേണുസരണാവാം. എന്നാൽ പ്രസ്തുതവിഷയത്തിൽ നിരന്തര പരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മി: ചേററർജ്ജിപ്രകൃതിചികിത്സാശ്രേണുസരണായത് എന്തു യോഗ്യതകൊ

ണ്ടെന്നെന്ന് മി: വാല്യുക്ക് അറിവാൻ “മേലാ”. പിന്നെ മി: പേറർജിക്കുള്ള ഒരു വലിയ നൂനത പ്രായം വേരടത്തതാണ്. മി: പേറർജിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെസ്ഥിതിക്ക്, പ്രകൃതിചികിത്സയേക്കുറിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായം പറയുന്ന കായ്ത്തിൽ, പ്രായമില്ലെന്നുള്ളത് ഒരു ഗണ്യമായ നൂനതയായി ആരും തന്നെകരുതുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സമഷ്ടിയായി പറയുന്നതായാൽ മി: വാല്യുരുടെ പിടുത്തം, തന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായം പറപ്പെടുവിക്കുന്നവരെല്ലാം അബദ്ധക്കാരാണെന്നും ആണ് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖങ്ങൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ക്രൂണിയുടെ അഭിപ്രായമാണ് താൻ പറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന അഭിമാനവും അദ്ദേഹത്തിനു നല്ലപോലേയുണ്ട്.

തന്റെ വാദത്തിനു ബലമായി പിടിച്ചിട്ടുള്ള രേഖ “And they must not be roughly rubbed backwards and forwards but only gently laved with as much water as can be brought up” എന്നുള്ളത്, വിശേഷിച്ചു അതിലേ ഒരു വിലത്തേ വാക്കുകൾ, ആണ്. ഈ വാചകത്തിന്റെ അർത്ഥം സുഗ്രഹമാകേണമെങ്കിൽ അതു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർഭം നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പാത്രത്തിൽ ‘സ്ട്രൂൾ’ ഇട്ട്, അതിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തിനു ഏകദേശം സമമായ നിലയിൽവെള്ളം ഒഴിച്ചു സ്പർശിച്ചിറങ്ങിപ്പോകാൻ, ഗുഹ്യപ്രദേശം വെള്ളം തൊടാതെ ഇരിക്കുന്നതാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിയിൽ വെള്ളം തുണികൊണ്ട് മുകളിൽകൊണ്ടുവന്നു (Brought up) തടവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യക്തിയാൽ തടവുന്നത് താഴോട്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ അഭിപ്രായം സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കീഴ്പോട്ടു തടവേണമെന്നു തന്നെയാണ്. മി. വാല്യർപറയുന്നത്, “ജലസ്സർഗസ്സാ നംസ്രീകൾ ആചരിക്കേണ്ടത് മേല്പോട്ടു തടവിത്തന്നേണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല” എന്നാണ്.

ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അങ്ങിനെ ഇരിക്കട്ടെ. മി. വാതുരുടെ ലേഖനം കണ്ടതിനുശേഷം, ഫിബ്രുവരി ൩-ാം-ന-മിസ്റ്റർശർമ്മാവിനു മേലേകൊടുക്കുന്ന എഴുത്തയച്ചു.

Chalapuram.
6-2-'29.

Dear Sir,

May I request you to be so good as to clear up the following doubts and oblige.

1) Are women to rub the lips of the organ upwards only when they take sitz-bath, or are they to rub downwards only or both upwards and downwards?

2 Are men to rub the tips of the drawn-out fore-skin upwards only when they take sitz-bath or are they to rub downwards only or both ways?

Thanking you in anticipation,
I remain,

Ever sincerely yours,
T. V. R. Kurup,

തജ്ജിമ.

വാലപ്പുറം

പ്രിയസർ,

നൂ. ൨. '൨൯

മേലേകൊടുക്കുന്ന സംശയങ്ങൾ തീർത്തു തരുവാനുപേക്ഷ.

(൧.) സ്ത്രീകൾ ഉപവേശസ്നാനത്തിനു ഗുഹ്യാവയവത്തിന്റെ വക്കുകൾ മേല്പോട്ടു മാത്രമാണോ തടവേണ്ടത്? അല്ല കീഴ്പോട്ടുമാത്രമോ? അഥവാ മേല്പോട്ടും കീഴ്പോട്ടും ആവാമോ?

(൨) പുരുഷന്മാർ ഉപവേശസ്നാനത്തിനു മുന്നോട്ടു പാടി ചൂ നിട്ടിട്ടുള്ള ചർമ്മാഗ്രത്തേ മേല്പോട്ടു മാത്രമാണോ തടവേണ്ടത്, അല്ല, കീഴോട്ടുമാത്രമോ? അഥവാ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും ആവാമോ?

മറുപടിക്കു വന്ദനം പറഞ്ഞും കൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

എന്നു, വിശ്വപസ്തൻ.

ടി. വി. ആർ. കുറുപ്പ്.

ഇതു എഴുത്തിനു അദ്ദേഹം അയച്ച മറുപടി:—

Pondicherry,
14—2—29

Dear Sir,

Your enquiry dated 6 th instant. Sorry I could not get it till yesterday — There is no particular virtue in rubbing upwords or downwards, as far as I have been able to see. Rubbing upwards alone or downwards alone, or bothways alternately would be equally effective to set up the needful reaction from the nervous system—Possibly the last of these ways is better— For males the friction may be round. The whole thing may be left to each one's instinct.

yours sincerely,
(sd) K. L. Sarma

തർജിമ.

പോണ്ടിച്ചേറി.
൧൪—൨—൧൯൨൯.

പ്രിയസർ,

നിങ്ങളുടെ ന്യായം-ത്തെ എഴുത്ത് എന്നിങ്ക് ഇന്നലെവരേ കിട്ടിയില്ല- വൃസനിക്കുന്നു — എന്നിങ്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിടത്തോളം മേലോട്ടോ താഴോട്ടോ (മാത്രമായി) തടവുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ഗുണമൊന്നും ഇല്ല— മേലോട്ടുമാത്രമോ താഴോട്ടുമാത്രമോ, ഇടതുടന്ന് രണ്ടുവശവുമോ തടവുന്നതിന്, നാഡിത്തന്മയകളിൽനിന്ന് ആവശ്യകമായ പ്രതിഫലത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ, ഒരുപോലെ ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കും— പക്ഷേ ഒടുവിലത്തെ ക്രമം അധികം നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെനാക്ക് മട്ടന്നു വൃത്തത്തിലാവാം— തടവുന്ന

കൂടും ഓരോരുത്തരുടേയും സ്വാഭാവിക ബുദ്ധി വിടുന്നതു കൊള്ളാം.

... ..

... .. എന്ന്

നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തൻ,
(ഒപ്പ്) കെ. എൽ. ശർമ്മാ.

“വളരേക്കാലത്തേ പഴക്കവും അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യവും നല്ല തഴക്കവും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള” ആളും ‘ചരേതനായ ചാറൻജി തന്നെ പ്രകൃതിചികിത്സയെപ്പറ്റി അളുമായി കേൾക്കുന്നതിനു എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ പ്രകൃതിചികിത്സാഗ്രേസരനെന്നു പ്രഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള’ ആളും ആണെന്നു മി: വാൾട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ ശർമ്മാവിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം കാണുമ്പോൾ മിസ്റ്റർ വാൾട്ടർ താൻകൊടുത്ത സർട്ടിഫിക്കറ്റു എടുത്തുകൊടുത്തു, അല്ല, “മൂലത്തിലില്ലാത്ത ഒരുഭാഗം എടുത്തുപറഞ്ഞു കൃതാർത്ഥത നേടുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷണവുമ്പോൾ റിസ്സാറുവുമാണെങ്കിലും അഭിമാനാർഹമല്ല” എന്നു പറയുവാൻ ഒരുവെട്ടുമോ എന്നറിയുന്നില്ല. ഒരുവേള, “വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം എന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു അനുകൂലിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്” എന്നു പറയുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട.

മി: വാൾട്ടറുടെ അഭിപ്രായം മേല്പോട്ടു മാത്രമേപോട്ടുള്ളൂ എന്നും കീഴ്പോട്ടു പാടില്ലേ ഇല്ല എന്നും ആണല്ലോ. മി: ശർമ്മാവും കീഴ്പോട്ടുതടവാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. ഇതേവരെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകൃതിചികിത്സകന്മാരിൽ ആരുംതന്നെ കീഴ്പോട്ടു തടവരുതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ബലമായ അഭിപ്രായം (മക്കടമുണ്ടി) മി: വാൾട്ടർക്കു എനിക്കും മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു തോന്നുന്നു.

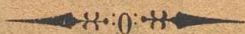
മി കൃഷ്ണസ്വരൂപിൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽവിലാസം അറിയാത്തതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്, ഞാൻ എഴുതാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്. മി. വായ്പർ അതു സഭയ്ക്കു അറിയിച്ചതെന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനും എഴുതിക്കൊള്ളാം.

എന്ന്,

ചാലപ്പറമ്പ്.
൧൬—൨—൧൯.

}

ടി. വി. ആർ. കുറുപ്പ്.

അപ്പൻഡിസൈറ്റിസ്.

അതിന്റെ കാരണവും ലക്ഷണങ്ങളും
നിദാനവും ചികിത്സയും

(ഡാക്ടർ ഹാരി ക്രൈമിൻറസ് എൻ ഡി)

വർമിഫോറം അപ്പൻഡിക്സ് (Vermiform appendix) എന്നു പറയുന്നതും മനുഷ്യരുടെ കുടലിന്റെ അറ്റത്തുള്ളതും ആയ അവയവത്തിന്റെയഥാർത്ഥ സ്ഥിതി സാധാരണമനുഷ്യർക്കു അറിയാൻ പാടില്ല അതുകൊണ്ട് യാതൊരുപയോഗവുമില്ലെന്നും, പരിവർത്തന ഭാഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതുകൊണ്ടു രോഗമുണ്ടാകുമെന്നും ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടു തുടർമാകുമെന്നും മാത്രമാണ് സാധാരണക്കാർ വിചാരിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിലെ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളെ സംഭരിച്ചു നീക്കം ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു കാരണവും ഉണ്ടാകാൻ മാത്രമെ ഇതുകൊണ്ടുപയോഗമുള്ളവെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു പോരുന്നു. പല ഡാക്ടറന്മാരും ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിവരുന്നതുപോലെ ഈ അഭിപ്രായം വെറും അബദ്ധമാണ്. ഈ അവയവത്തിന്റെ കൃത്യമായ ആവശ്യമെന്തെന്നു നമുക്കിപ്പോഴും പറയാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും ആ

രോഗനിവാരണങ്ങൾ അനുസരിച്ചാൽ അതു യാതൊരുപ്രഭവവും ചെയ്തയില്ലെന്നു നിശ്ചയമാണ്.

ആകൃതികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ അതൊരു വിര(നീളമുള്ള പഴ) പോലെയിരിക്കുന്നു. ഉദ്ദേശം മൂന്നിഞ്ചു നീളമുണ്ട്. ഏന്നാൽ ഒന്നരഇഞ്ചുമുതൽ ഒമ്പതിഞ്ചുവരെ അതിനു നീളംകണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ സ്ഥാനം ഏതാണ്ടെല്ലാവർക്കും അറിയാം. ആഭോഗത്തു വേദനയോമറോ വന്നാലുടൻ അപ്പൻഡിസൈറിസ് പിടി പെടുവെന്നു കരുതി ഓപ്പറേഷനു മുതിരുന്നു. ശരീരശാസ്ത്ര പുസ്തകങ്ങളിൽ പറയുന്നത് ഈ അവയവത്തിന് പ്രത്യേകമായതലയൊന്നുമില്ലെന്നതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നും പ്രത്യേകതരംഭാവകം ഉരുട്ടിക്കുറുത്തുവെന്നും അതു ശരീരരക്ഷയ്ക്കു ത്യാഗശ്യാമാണെന്നും പറയുന്നവരുമുണ്ട്. ഈ വിരപോലുള്ള അവയവത്തിനു നീരുവരുന്നതാണ് അപ്പൻഡിസൈറിസ് എന്ന രോഗം. ഉടൻ ഓപ്പറേറ്റ് ചെയ്യണമെന്നു ഡാക്ടറുമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവിധം കഠിനമായിട്ടും, വേദനകളും മറ്റും തുടർച്ചയായി നില്ക്കത്തക്കവണ്ണം സാരമില്ലാതെയും ഈ രോഗം ഉണ്ടായിക്കാണാം.

കാരണം.

ഈ രോഗത്തിന്റെ കാരണങ്ങളായി പലതും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞ അവയവമാണു കാരണമെന്നും അതിനെ മറിച്ചുകളഞ്ഞാൽ മതിയെന്നുമാണ് സാമാന്യേന ജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. പഴങ്ങളുടെ കരുക്കളും മറ്റും ഈ രോഗം ഉണ്ടാക്കുമെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. വീഴ്ചകളോ ഹേമമണ്ഡങ്ങളോ ഇതു വരുത്തുമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. പക്ഷേ പ്രധാനമായി മനസ്സിലാക്കാനുള്ളതായി ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. അതായത് ഈ രോഗത്തിന്റെ പൂർ്വ്വംഗമായി മലംപിടുത്തമുണ്ടാകുന്നുവെന്നു എല്ലാവരും എല്ലാ കേസിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. പലർക്കും കൂടൽ നീരു മുതലായതുംകൂടെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിഭക്ഷണം, ദുഷ്ടഭക്ഷണം, വ്യാധാമഹിനത മുതലായി മലം

പിടുത്തത്തിനു കാരണങ്ങളായ നടപടികൾ തന്നെയാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെയും കാരണങ്ങൾ.

രോഗമെന്നത് ഏതെങ്കിലും അവയവത്തെ കടിച്ചുതിന്നാൻ ശരീരത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബാധയെന്നുമാത്രമല്ല നാസദാ ഓർമ്മിക്കണം. രോഗം ശരീരത്തിനു പ്രകൃതിസിദ്ധമായ അവസ്ഥകളിൽ ഭേദം വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ തൻ നിവാരണത്തിന് ആ കാരണംതന്നെ നീക്കണം. ഇന്നു അവയവത്തിനാണ് ദീനം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നുള്ളത് അതാതു ശരീരങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ

അപ്പെൻഡിക്സ് ഇരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ കലശലായ വേദനയാണ് പ്രധാന ലക്ഷണം. എന്നാൽ വലത്തുഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന വേദനകളെല്ലാം ഈ രോഗം മൂലമാണെന്നു ധരിക്കരുത്. അല്പം പനിയുണ്ടാകും; എന്നാൽ അതധികമാകയില്ല. ജലമയമോ, അല്ലാത്തതോ ആയ ആഹാരം കഴിച്ചാൽ മനം മറിച്ചിലാ ചിലപ്പോൾ ഫെറ്റിയും ഉണ്ടാകും. കഠിനമായ രോഗം വന്നാൽ വയറിന്റെ മാംസപേശികൾ മുറുകി ഉറച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ പരിശോധന തന്നെ പ്രയാസമാകും. ഈ സ്ഥിതിയെ ഡാക്ടർ ടിൽസൺ വർണ്ണിക്കുന്നതു നോക്കുക:— “ഈ രോഗത്തിനു ഒരു വിശേഷമുണ്ട്. വയറു മാംസപേശികളെ തള്ളിപ്പിടിക്കുന്നു. രോഗിയുടെ ജീവനെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിലേക്കു ഈ ഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കുന്നു. പ്രകൃതിക്കനുക്രമമായി വിട്ടേച്ചാൽ വ്രണമുണ്ടായി വയറിൽ തന്നത്താൻ പൊട്ടി ഓഷ്ടകൾ പൊയ്ക്കൊള്ളും. അങ്ങിനെ നിരവധി ക്ഷയം തടസ്സവും എല്ലാം തീരും”

വൈദ്യമാർക്കു ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണും. കടലുകളിൽ തടസ്സം വരുന്ന പക്ഷം ക്ഷണം മനസ്സിലാക്കി ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തതാണ് നല്ലത്. ഈ പര

നത്തിൽ മലം കൂടെയുളളിച്ചു പോകുന്നതായിക്കാണും. കടലിൽ വാതകങ്ങൾ വന്നടഞ്ഞു വലത്തുഭാഗത്തു വേദനയുണ്ടാകുന്നതു ഈ രോഗം മൂലമല്ല.

നിദാനം.

മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ നിദാനം സുസാധമാണ്. ഏതുതരം സുഖക്കേടായാലും പ്രകൃതിചികിത്സ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാക്ഷേപമില്ല. നിർദ്വന്ദ്വശാൽപല ഡോക്ടർമാരും സംഗതിയുടെ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ തൃന്വില്ലായ്മ കാട്ടുന്നുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞവിധം മാംസപേശികളുടെ പിടത്തം കൊണ്ടു പരിശോധനയും എളുപ്പമല്ല. ഡോക്ടർമാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിന്ദാർഹമാണ്. കാഴ്ചകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്. അപ്പൻഡിക്സിന്റെ സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ അടിയ്ക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് സാധാരണ ദീനത്തിന്റെ സ്വഭാവം. അധികം പനിയും കാണുകയില്ല. കഠിനസമയം അസ്വാസ്ഥ്യവും ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാക്കിയും വെച്ചു അതു തല്ലാലം മറയ്ക്കും. ദീനം ഭേദമായെന്നു അപ്പോൾ തോന്നും, വിശപ്പുണ്ടാകും. എന്നാൽ വീണ്ടും നിശ്ചിതസമയങ്ങളിൽ അതു വന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും അതിഭക്ഷണം ശോധനയില്ലായ്മ മുതലായതുമൂലം ഇങ്ങിനെ വീണ്ടും വരുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥിതി വകവെക്കാതിരിക്കരുത്. ലഘുവായ കേസുകളിൽ മലശോധന ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ പൊയ്ക്കൊള്ളും. എന്നാൽ രോഗം ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം അതു കഠിനരോഗംപോലെ ഗണിച്ചു ചികിത്സചെയ്യണം. രോഗികളുടെ ജീവിതരീതികൾ സമൂലം ഭേദപ്പെടുത്താതെ മതിയായ ഗുണം കിട്ടുകയില്ല.

ചികിത്സ.

രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാലുടൻ ചികിത്സ തുടങ്ങണം അതിലേയ്ക്കു യാതൊരുമാന്തവും വേണ്ടതെന്നു നീക്കം വീക്ക

വും എവിടെയാണെന്നു കൃത്യമായി കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസമായേക്കാം. അതിനാൽ അതു കണ്ടുപിടിക്കാൻ രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു സമയംകളയുക സാധാരണമാണ്. എന്നാൽ ഇതല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. രോഗിയുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനടന്നെ ചികിത്സ തുടങ്ങുകയാണ്. രോഗിയെ നോക്കിയും വെച്ചു തന്റെ സംശയങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കാനായി പിന്നെയും പിന്നെയും വന്നുനോക്കുകയാണ് സാധാരണ പതിവുള്ളത്. അപ്പോഴേക്കും ശസ്ത്രക്രിയകൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ഘട്ടംവരും.

എന്നാൽ ആരംഭമുതലേ പ്രകൃതിചികിത്സ ചെയ്തിരുന്നാൽ ശസ്ത്രക്രിയയുടെ ആവശ്യമേ വരുകയില്ല. രോഗിയെ സുഖമായി മെത്തയിൽകിടത്തണം. ശരീരത്തിലെ ശക്തിമുഴുവൻ രോഗനിവാരണത്തിനുപയോഗപ്പെടത്തക്കവിധം രോഗിയെ സ്വസ്ഥമായും സൈപരമായും കിടത്തണം. കാലുകളിൽ മുട്ടവെള്ളം നിറച്ചുകുപ്പികൾകൊണ്ടു മുട്ടവെച്ചുകയും രോഗിയെ ഒരിക്കലും ഉപദ്രവിക്കാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ശാരീരകവിശ്രമം അത്യാവശ്യമെന്നു ഗ്രഹിക്കണം. ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതില്ല; രോഗിയ്ക്കു നല്ലഭാഹമില്ലാത്തവക്കും വെള്ളംപോലും കുടിപ്പിക്കേണ്ടാ. രണ്ടു നടപടികളേ പ്രധാനമായി നോക്കേണ്ടു. ഒന്നു വസ്തിപ്രയോഗം; രണ്ടാമത്തേത് നന്നത്തത്തോ അല്ലാത്തതോ ആയ കെട്ട്.

കഴിയുന്നതും വേഗം വസ്തിവെക്കണം. സാവധാനത്തിൽ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടെ ഇതുവെയ്ക്കണം. ഒരു പൈൻററിലധികം വെള്ളംവേണ്ടാ. ജലപാത്രം വളരെ ചൊക്കിപിടിക്കരുത്. അത്രയും വെള്ളം ഉദരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയും കുറച്ചുവെള്ളം ഒഴിക്കാം. രോഗിക്കു വേദനവരാത്തടങ്ങാളും വെള്ളം ഇങ്ങിനെ കടത്താം. ആദ്യദിവസം രണ്ടു മണിക്കൂറിടവിട്ടു രണ്ടുപ്രാവശ്യം വസ്തിവെക്കണം. പിന്നീടു രോഗം ഭേദമാകുംവരെ കാലത്തും വൈകിട്ടും ഓരോന്നു പ്രയോഗിക്കണം. വയറിൻനീരും വേദനയും ഉള്ളപ്പോൾ മരു

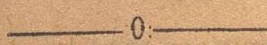
നുകിച്ചു വയറിച്ചെന്നതുകൊണ്ടു വലിയ ആവത്തുകൾവരു
ന്നതുകൊണ്ട് മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിച്ചുകൂടെന്നു പ്രത്യേകം പ
റയാനുണ്ട്. ചിലവും ചോരയും മലവുംഒന്നിച്ചു പ്രകൃത്യാപോ
കമെന്നുള്ള കാലംവരെ മുറയ്ക്കു റ്റസ്സിവെക്കണം. നേരെ ചി
കിത്തിച്ചാൽ മൂന്നുദിവസംകൊണ്ടു രോഗിയ്ക്കു സ്വൈരംകിട്ടും.
മലാശയം ശുദ്ധമാകുമ്പോൾ സ്വാസ്ഥ്യവും, സുഖവും ക്രമേണ
വന്നുകൊള്ളും.

വേദനക്കുറവിന് മൂടുള്ളതും അല്ലാത്തതുമായ ചെറു പ്ര
യോഗിക്കണം. ഒരു തുണി മൂടുവെള്ളത്തിലൊ, തണുത്തവെ
ള്ളത്തിലൊ മുക്കി വേദനുള്ളിടത്തു അമിർത്തിപ്പിടക്കുന്നതാണീ
വിദ്യ. ഇതുകെട്ടിന്റെ മുകളിൽ ഉണങ്ങിയ ഒരു തുണിയോ മ
റ്റൊ വെക്കയും വേണം. ൧൦൩ ഡിഗ്രിയിലധികം മൂടുള്ളപ
ക്ഷം നന്നത്തക്കൊണ്നല്ലത്. അതിനു മൂടു വന്നാൽ മാറി
വേറെവെയ്ക്കണം. പനികറവാണെങ്കിൽ മൂടുള്ള കെട്ടിനാണ്
അധികംഗുണം കിട്ടുന്നത്. തുണിമൂടുവെള്ളത്തിൽനന്നച്ചുവെച്ചു
കെട്ടണം. മൂടുപോകാതിരിക്കാൻ കപ്പിയിൽ മൂടുവെള്ളം നി
റച്ച് തുണിയ്ക്കുമീതെ വയ്ക്കും. മൂടുകുമീകരിക്കുന്നത് മൂടുള്ള
കെട്ടിനു ശേഷം തണുത്തുകെട്ടുകൂടെ പ്രയോഗിക്കണം.

ഇതയും ചികിത്സചെയ്യാമെങ്കിൽ രോഗി അചിരേണ
സുഖം പ്രാപിക്കയും ശസ്ത്രക്രിയകൂടാതെ കഴിക്കയും ചെയ്യാം.
എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞനിബന്ധനകൾ കണ്ടിശമായി അനുസരി
ക്കണം. പാലോ, സൂപ്പോ, മാംസമോ മറ്റു ആഹാരങ്ങളോ
കൊടുത്താൽ നമുക്കു തടുക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കഴുപ്പങ്ങൾവന്നേ
യ്ക്കും. മരുന്നുകൊടുത്താലും അങ്ങിനെതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെ
ന്നാൽ ശരീരത്തിന്റെ ശക്തിമുഴുവൻ മരുന്നിനോടോ ഭക്ഷണ
ത്തോടോ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടാൽ രോഗം പോകാതെയിരിക്കും.
അതിനാൽ പ്രകൃതിചികിത്സയാണ് പറ്റിയ ചികിത്സ.
ഇനി ഒട്ടുപ്രകൃതി ചികിത്സയും ഒട്ടു മറ്റു ചികിത്സയും ആയും
സ്വീകരിക്കരുത്. എന്നാലും ഫലം ആഗ്രഹിച്ചതായിരിക്കയി
ല്ല.

രോഗം ഭേദപ്പെട്ടാലും രോഗം പണ്ടെപ്പടി അതിഭക്തനായും മറ്റും തുടങ്ങരുത്. രോഗത്തെയും ഏകിലും ഘനഭക്തനാണെന്നും കഴിക്കരുത്. മൂന്നടിവസത്തെയും മധുരനാരങ്ങാനീരു മാത്രം മതി. പിന്നീട് അതും, പാലും, സസ്യസ്പഷ്ടകളും ആകാം. പിന്നീട് പ്രാതലിന് പുതിയ പഴങ്ങളും പാലും ഉച്ചയ്ക്കും സസ്യങ്ങൾ മാത്രവും, രാത്രി പാലും പഴവും കഴിക്കണം. ശരീരത്തിന് ബലം വന്നാൽ വിവിധ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കഴിക്കാം എന്നാൽ തുമ്പില്ലാതെ ഭക്ഷിക്കരുത്. വെള്ളപ്പഞ്ചസാര, വെള്ളമാവു മുതലായി മലംപിടിക്കുന്ന ആഹാരമൊന്നും കഴിക്കരുത്.

ഇങ്ങനെ ആയാൽ രോഗിക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിൽ അധികം ആരോഗ്യം പിന്നീട് കിട്ടും. മലാശയത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി അയാൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്യണം. ശരിയായ ഭക്ഷണം, വ്യായാമം, ലഘുജീവിതം ഇതുകൂടാണു് അത്യാചര്യം. ശോധനയ്ക്കു മരുന്ന്കൾ കടിക്കരുത്. എന്തെന്നാൽ തന്മൂലം ശോധന കുറവുണ്ടാകാനും വീണ്ടും അപ്പെൻഡിസൈറ്റിസ് ഉണ്ടാകാനും ഇടയുണ്ടാകാനും സംഗതി വരും.

മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിച്ചു കൂടയോ?

(ഡിസംബർലക്കം Nature-Healer മാസികയിൽനിന്നു)

ആഹാരം.

ചോദ്യം— പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന വിഷമയമായും അല്ലാതെയും ഉള്ള സകല ഭൂതങ്ങളുടെയും സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യശരീരം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. ത

നൂലും ആ ശരീരത്തിലും വിഷസാധനങ്ങളും, അല്ലാത്തവയും അടങ്ങിയിരിക്കണം. അതിനാൽ ഈ വിഷമരുന്നുകൾ അല്ലാത്തവയായി അകത്തു സേവിച്ചാൽ ദോഷമുണ്ടായിരിക്കാൻ തരമില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഭക്ഷണം വിഷമീനമായ സമ്പാദികൾ ആണെന്നുവെച്ച്, ശരീരാന്തർഭാഗത്തു നടക്കുന്ന രാസക്രിയകളിൽ വിഷപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു കരുതിക്കൂടാ. നിരാപൽക്കരമായ ഒരഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കഴിക്കുന്ന ജന്തുക്കളിൽ ചിലതിനു വിഷമുള്ളതായും മറുചിലതിനു വിഷമില്ലാതെയും നാം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല മനുഷ്യശരീരം സക്രിയാപദ്ധതിയെ നാളതുവരെ സമ്പൂർണ്ണമായി നാം ഗ്രഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടു പൃഥ്വീപഥമായ മനുഷ്യഭാരതത്തിൽ ഭൂമിയിൽ കാണുന്ന സ്വപ്നം, വെള്ളി, ആർസനിക് മുതലായ ലോഹങ്ങളും വിഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു എളുപ്പത്തിൽ കാണാം. ലവണചികിത്സക്കാർ ഈ മാതിരി ൨൫ ഉപ്പുകൾ ശരീരത്തിൽ ഉള്ളതായി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ പലതും വിഷപരമാണ്. അതിനാൽ ശരീരത്തിൽ പ്രകൃത്യാ കണ്ടുവന്ന വിഷങ്ങളെ ഈ വിധത്തിൽ കറയ്ക്കു അകത്തു കടത്തുന്നതുകൊണ്ടു് ഏതു ദോഷമാണുള്ളത്? അതുപോലെ ലവണചികിത്സ (Bio-chemistry) ഹോമിയോപ്പതി എന്നിവ പ്രകൃത്യനുസരമായ ചികിത്സയായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യരുതോ?

ഉത്തരം—വിഷദ്രവ്യങ്ങളെയും അവ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെയും നാം പ്രകൃത്യാ ചികിത്സിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ നല്ല സാധനങ്ങളും ചീത്ത സാധനങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയിൽ നിങ്ങളേതിനെ യെപ്പാം സ്വീകരിക്കുന്നു? അതിന്നു കാരണമെന്തു്? മനുഷ്യശരീരം പല വിഷപദാർത്ഥങ്ങളെയും വഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ വിഷയുക്തമായ സാധനങ്ങളെ ദൂരെയ്ക്കുയാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മനുഷ്യശരീരമാകുന്ന രാസശാലയിൽ വിഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടാകാം. വിഷപരമായ ഫലമുണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങളെപ്പറ്റത്തു കളയാനാണ് പ്രകൃതിചികിത്സ ശ്രമിക്കുന്നതു്. വിഷങ്ങളെ വിഷങ്ങൾകൊണ്ടോ മരുന്നുകൾകൊണ്ടോ പരിഹരിക്കുന്നതു പ്രകൃതിചികിത്സയുടെ ഉദ്ദേശമല്ല. വൃത്തികേടുള്ള

ദുഷ്ടകൾ ഉള്ളതു ശോധനചെയ്യാനാണ് നാമദ്ദേശിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിൽ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള വിഷങ്ങളുടെ വണ്ണംവർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നില്ല.

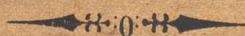
ശരീരത്തിലെ രാസക്രിയകളെ പുതിയായി നാം പരിചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ ഇഷ്ടാഹാരം അവയെ താമസമാക്കാൻ ശ്രമിക്കരുതല്ലോ. ശരീരത്തിലുള്ള ധാതുക്കളുടെ ശരിയായസംബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുമുമ്പേ നാം മരുന്നുകൾ ഭക്ഷിച്ചാൽ നമുക്കു തെറ്റിപ്പോകാനിടയുണ്ട്. വേണ്ടതു ചെയ്യാത്തതും വേണ്ടാത്തതു കഴിച്ചുവെന്നും വാർദ്ധ്യയോകെമിസ്ട്രിയും, ഹോമിയോപ്പതിയും തന്മൂലം പരിശുദ്ധമായ പ്രകൃതിചികിത്സാ പദ്ധതികളായി ഗണിക്കാൻ തരമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ പദ്ധതികൾ പലപ്പോഴും വിഷപദാർത്ഥങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാൻ വിധിക്കുന്നു.

സന്നിപാതജ്വരം.

ചോദ്യം. ഇതിന്റെ ശരിയായ ഇംഗ്ലീഷ് പേരെന്തു? കുറിയനായും അല്ലാതെയുമുള്ള ഈ ദീനത്തിനു ചികിത്സയെന്തു? ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ഈ ദീനം പിടിച്ച രോഗിയുടെ തലവേദന, വയറുനോവ്, മദ്ദി, അതിസാരം എന്നിവ ഉണ്ടാകുന്നു ഇതിനുപെട്ടെന്നു ചികിത്സിക്കാത്തപക്ഷം കൈകാലുകളും മറ്റും തണുക്കുകയും, തണുത്തവിയർപ്പുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒടുവിൽ നാക്കിനു നിറഭേദംവരുകയും ആശയെല്ലാം നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉഷ്ണപ്രദമായ അമൃതസഞ്ജീവനി, കസ്തൂരി, മുതലായതു കൊടുക്കാമെന്നു ആയുർവ്വേദം ഉപദേശിക്കുന്നു. കസ്തൂരി മുതലായതു നെയിർ കഴുപ്പ് കൈകാലുകൾ തിരുമ്മണമെന്നുമാണ് ആയുർവ്വേദം.

ഉത്തരം. ശരീരത്തിലെ ത്രിദോഷങ്ങളുടെ അപകടകരമായ ഒരുനില എന്നാണ് സന്നിപാതമെന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. സാധാരണ ഇതിനെ Typhoid fever എന്നു പറയുന്നു. താഴെപ്പറയും വിധം ചികിത്സിക്കണം. എന്നാൽ രോഗിയുടെയും മറ്റും സ്ഥിതികൾ അനുസരിച്ചു ക്രമം നിശ്ചയിക്കണം.

൧. ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ എന്നീമാ പ്രയോഗം.
൨. ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ വിചിത്രപ്പെടുക.
൩. ദിനം രണ്ടുപ്രാവശ്യം ജലസ്പർശസ്നാനം.
൪. ദിവസം ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം നാഭിസ്നാനവും, അലാംഗസ്നാനങ്ങളും.
൫. വയററത്തുനന്നത്തകെട്ടോ, കളിമണ്ണുപൊടിസോ
൬. ഉപവാസവും പഴങ്ങളുടെ നീരും വെള്ളവും ചേർത്തുകുടിക്കുകയും.

ആരോഗ്യസംബന്ധമായ ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും.

(T. R. N. N.)

(൧) ചോദ്യം.—എന്റെ ഭീനം ഭേദപ്പെടുകയില്ലെന്നു പറയുന്നു. ആക്കറിയാം? ഡാക്ടർമാർക്കു തെറ്ററിപ്പോയെന്നും വരാം. ഞാനവരെ വിശ്വസിച്ചു നീരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതോ ആരോഗ്യത്തിനു വേണ്ടിബുദ്ധിമുട്ടുന്നോ?

ഉത്തരം.—നീങ്ങളുടെ ഭേദം വരുമോ വരാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു അവസാനമായി പറയാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അതു ഈ ശ്വേദനം പ്രകൃതിദേവിയും നിങ്ങളുംതന്നെ നിശ്ചയിക്കാനുള്ളതാണ്. ആദ്യത്തരമായി സകല കേടുപാടുകളും നീക്കാനായിരിക്കുന്ന ശക്തിയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുക. ആലോചിച്ചു, പ്രയത്നിച്ചു, മനോയെത്തോടെ ഭേദമാക്കുവാൻ ഉറപ്പിക്കുക.

മരിച്ചുപോകുമെന്ന് നല്ലഉറപ്പായിപറഞ്ഞ ഡാക്ടർമാർ ഉപേക്ഷിച്ചു പലരും അവരുടെ മനോയെയുടൻ വിശേഷബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ചുചികിത്സചെയ്തതും രോഗത്തിൽനിന്നുവി

മുക്തരാകയും അങ്ങിനെ ഡോക്ടർമാരെ മണ്ടന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്ന ഡോക്ടർ പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ആയാർക്കു നിങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്ന മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ലജ്ജകൊണ്ടങ്ങിനെ പറയുന്നില്ല. ഡോക്ടർക്കു സംശയം ജനിച്ചാൽ അതു കൊണ്ട് രോഗംഭേദമാകുമോ ഇല്ലയോ എന്നു എങ്ങിനെ സംശയം ജനിയും? അറിയാവുന്ന ഡോക്ടർമാർ വേറെ കാണും.

മരിയ്ക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു കൊണ്ട് ജീവിക്കാനെന്നു ശ്രമിയ്ക്കുകതന്നെ. മന്ദഹാസപൂർവ്വം മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും അങ്ങിനെമരിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ഇങ്ങിനെയായാൽ ഏതുതരത്തിലായാലും നിങ്ങൾ ജയിക്കുന്നു. ധൈര്യത്തോടും സമാധാനത്തോടും സഭാ ഇരിയ്ക്കുന്ന ആത്മാവു എന്നും ജയിച്ചു കൊണ്ടേ ഇരിക്കും ഏതുവന്നാലും കൂട്ടാക്കുകയില്ല.

(൨.) ചോദ്യം. ബ്രോമൈഡ് സ്പ് എന്ന ഉപ്പുകൾ കഴിച്ചാൽ ഹൃദയത്തിനും ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനും വല്ലകേടുമുണ്ടോ? തുടർച്ചയായി അവകഴിച്ചാലത്തെ ഫലം എന്താണ്?

ഉത്തരം. ബ്രോമൈഡ് സ്പ് കൊണ്ട് ശ്വാസോച്ഛ്വാസാവയവങ്ങൾക്കു മന്ദതവരുന്നു. അല്പാല്പമായി ഈ മരുന്നുകൾ ചെയ്യുന്നതിയാൽ ഹൃദയത്തിനോ രക്ത സഞ്ചാരക്കഴിവുകൾക്കോ വലിയ കേടൊന്നും വരാനില്ല. എന്നാൽ വളരെ ഇതുകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ മന്ദതയും മനോ മാലിന്യങ്ങളും, ചുണ്ഡിപ്പായയും ഉണ്ടാകും. രോഗി ഒട്ടക്കും ഭേദപ്പെടുത്താനായും മുൻപു നായും ആത്മഹത്യചെയ്തേക്കാവുന്നവനായും ഭവിക്കുന്നു.

(൩.) ചോദ്യം- തലവേദന നിങ്ങൾ രേണ്ടി ഞാൻ അസെറാന ലൈഡ് (Acetanelid) കഴിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു പാടില്ലെന്നു പലരും പറയുന്നു. ഇതു പയോഗിച്ചാലത്തെ കേടൊന്നും തലവേദന പോകാൻ വേറെ മാർഗ്ഗമെന്തെന്നും പറഞ്ഞുതരുമോ?

ഉത്തരം- തലവേദന വികാരവും ശോധനക്കുറവു കൊണ്ടു വരുന്നതാണ്. അതിനാൽ ചുമ്മക്ഷണം കൊണ്ടും മറ്റും ശോധന ശരിപ്പെടുത്തണം. പൂച്ചിപ്പം തിളച്ചും ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽക്കിടക്കുന്ന മലം ജീവിതത്തിനു പ്രധാനമായ അപയവങ്ങളെ നാശപ്പെടുത്തുന്നു. അസെററാനിലൈഡ് ഭക്ഷിച്ചാൽ രക്തത്തിന് പ്രാണവായുവിനെ വഹിക്കാനുള്ള ശക്തി ക്ഷയിക്കുന്നു. ശ്വാസോച്ഛാസത്തിനു തടസ്സവും മുഖത്തിനു ഒരു നീലവണ്ണവും ഉണ്ടാകും. അതൊരു വിഷമാണ്. അതു സാവധാനത്തിൽ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ശരീരത്തെ വിഷപ്പെടുത്തി നശിപ്പിക്കുന്നു.

(൪) ചോദ്യം- എനിക്കു പതു വയസ്സായി ഞാൻ മൂന്നുപ്രസവിച്ചു. അല്പമെങ്കിലും വേല ചെയ്താൽ എന്റെ കൈകാലുകൾ കഴുത്തുകയും, ക്ഷീണം വരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണവും ചികിത്സയും എന്താണ്?

ഉത്തരം. ഗർഭപാത്രം മുമ്പോട്ടു തള്ളി പിൻവശത്തെ മാംസ പേശികളെ വലിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ രോഗമുണ്ടാകുന്നത്. വല്ല വീഴ്ചയോ മറ്റോ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഇതു വരാം. ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു നല്ല പിരിശോധന കഴിച്ചുപോടുള്ളൂ.

(൫) ചോദ്യം. പ്രകൃതിചികിത്സ പദ്ധതി എനിക്കു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ് ഞാനതിനെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. അന്യന്മാർക്കിതു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാനും എനിക്കു മോഹമുണ്ട്. ഞാനെന്താണ് വേണ്ടത്?

ഉത്തരം. പ്രകൃതിചികിത്സ ചെയ്യാൻ ശരിയായിപഠിച്ച ബോധ്യം വരുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സ്നേഹിതന്മാരോടും മറ്റും അതുപയോഗിക്കണം. നിങ്ങൾക്കു യഥാവസരം ഇതെല്ലാം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യാം.

“ഇരുന്നൂണ്ണണം ഇലയിലുണ്ണണം.”

(മഹോപാദ്ധ്യായൻ, ജി. നാരായണപ്പണിക്കർ.)

“ഉപലിപ്തഗോമയേനസ്ഥണ്ഡിലേകദളീഭളം.
ക്രിമികീടാണപഹതമാസ്തിത്വാസിന്നവോദനം
ദേവാതിതഗൃണജീവ്യാദിഭ്യോപ്പിതാമഹിഷമേവതു
സംസ്ഥാപ്യാസനമദ്ധ്യാന്യപ്രാങ്മുഖോയത വാങ്മനാഃ
പ്രാണാപാനസമാനേഭ്യോവ്യാനായാപിസകൃത്സകൃത്
ഹൃതപാചമ്വാഥജപ്താചസ്പൃതപാമാതരമന്ദ്രികാ-
ഭക്തപാന്തേപുനരാചമൃഭക്തിരപരിസമാപയേത്”.

(ചാണക്യകൊണ്ടു മെഴുകിയതറയിൽ ക്രിമികീടാദികളു-
ടെ സമ്പന്നഭോഷമില്ലാത്ത വാഴയിലയിട്ട്, അതിൽ പുതുതാ-
യി പാകംചെയ്ത അന്നം (പാകംചെയ്ത് ഒരുയാമം കഴിയാത്ത-
തു) ദേവന്മാർ, അതിഥികൾ, ഭൂത്വാദി മറ്റുള്ളവർ എന്നിവ-
ർക്കു സമർപ്പിച്ചതിന് ശേഷമുള്ളത് വിളമ്പണം. അതിന് പുറ-
കിൽ ആസനമിട്ട് കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ് മെഴുനമായും, ഇതര-
കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാതെയുമിരിക്കണം. പിന്നീട് പ-
ഞ്ചപ്രാണങ്ങൾക്കും ആഹുതിനൾകി, ആചമനം ചെയ്ത് ഇ-
ഷ്ടദേവതയെസ്മരിച്ചതിനു ശേഷംവേണം ഉണ്ണതുകണ്ടുവാൻ.
ഉണ്ണുകഴിഞ്ഞശേഷവും ആചമനംചെയ്ത് ഭക്ഷണം സമാപി-
പ്പിച്ചിട്ട് കൈകാലുകളും മുഖവും ശുദ്ധിവരുത്തിക്കൊള്ളണം.)

ഭക്ഷണം പ്രകൃതിയ്ക്കൊത്തതായാലും, അല്ലെങ്കിലും മേല്പറ-
ഞ്ഞ ക്രമത്തിനുവേണം കഴിക്കാനെന്നാണ് ധർമ്മശാസ്ത്രകാര-
ന്മാർ വിധിയ്ക്കുന്നത്. ഈവിധിയെ ശരിയായിപരിപാലിക്കുന്ന
വരാരെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നറിവില്ല. സാധാരണന്മാരുടെയിടയി-
ലില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. എല്ലാംവിളമ്പി തയാറാക്കിയശേ

ഷമേ ഉണ്ണാൻ വിളിക്കാറു എന്ന് ചില ഗ്രഹസ്ഥന്മാർ ഭാ
 യുമാരോട് വട്ടംകെട്ടുന്നത്കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇരുന്നതിനു ശേഷം വല്ല
 തും വിളമ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ ചിലർക്കു ശുണി വരും. അടുക്കള
 യ്ക്കു പുറത്ത് അധികം അകലെയല്ലാതെ പറമ്പിൽപോകാൻ
 (വിസർജ്ജനത്തിന്) കത്തിയിരിക്കുന്നഭാഷയിൽ കക്കടാസനത്തി
 ലിരിക്കുന്ന ഉഷ്ണകാരന്റെ നേരേ ചോറും കൂട്ടാനുമെല്ലാം കൂ
 ടി ഒരു പാത്രത്തിൽ വിളമ്പി കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്ന്,
 ഒരു കാൽ അടുക്കളയ്ക്കകത്തും മറേറക്കാൽ പുറത്തുമായി നിന്നു
 കൊണ്ട് പാത്രം താഴെവെച്ച് ഒരു തള്ള തള്ളി നിരക്കി വി
 ടുകൊടുക്കുന്ന അടുക്കളക്കാരികളും അപൂർവ്വമല്ല. 'ഇരുന്നൂറു
 ത്' എന്നുള്ള അമ്മമ്മമാരുടെ ശാസ്ത്രമനുസരിച്ചായിരിക്കും, പ
 ലരം പറമ്പിൽ പോകാനിരിക്കുന്ന അതേ ആസനത്തിൽ ത
 നെയാണു് ഉണ്ണാനുമാവുന്നതു്. മുമ്പറഞ്ഞപ്രകാരം തള്ളി
 വിട്ട ആ പാത്രം ഈ വിഭാഗന്റെ മുമ്പിലെത്തിയാലുടൻ അ
 യാൾ അതു പിടിച്ചെടുത്തു് ശരിപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ട് ഗൃദ്ധ്ഠ
 ഷ്ടികൊണ്ട് ആകപ്പാടെ ഒരു നോട്ടം നോക്കുന്നു. എന്നിട്ട്
 മട്ടുഭാഷയിൽ, ഒരു പൊതിച്ച തേങ്ങയുടെ അളവിൽ കുറ
 യാത്തപ്രമാണത്തിൽ ഉരുള ഉരുട്ടി ഉരുട്ടി മിനുസപ്പെടുത്താൻ
 തുടങ്ങുന്നു. പിണ്ഡം നല്ല മിനുസമായിത്തീർന്നാൽ അതിന്റെ
 ഒരറ്റം, നിന്നും പോലെ പാത്രത്തിന്റെ ഒരുഭാഗത്തു തിള
 ങ്ങുന്ന ആ ഭയങ്കരവസ്തുവിലൊന്നു മുക്കിയെടുത്തു് ഒന്നുകൂടി സൂ
 ക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ട്, മേല്പോട്ടു പൊന്തിച്ചു്, ഒരറ്റം വായിലും
 മറേറ അറ്റം കയ്യിലുമായി താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേ
 യ്ക്കു് ഉഴക്കോടെ ഒരു തള്ളു്; ഓ! കിണറ്റിൽ കല്ലിട്ടാലത്തേ
 പോലെ ഒരൊച്ച. കണ്ണുരണ്ടും ഓരോഇഞ്ച് മേല്പോട്ടു തുറിച്ചു
 വന്ന് നാസാപരിധിയേ അതിക്രമിച്ചതു് വീണ്ടും സ്വസ്ഥാനം
 പററുന്നതിനിടയ്ക്കു് അടുത്ത ഉരുള തയ്യാറായി. ഇങ്ങനേ ഏറി
 യാൽ മൂന്നോ നാലോ പിണ്ഡങ്ങളായിട്ട് മുമ്പിൽ കിട്ടിയതിനേ
 ചക്രശാസം വലിക്കുന്ന ഗോഷ്ടിയോടുകൂടി അകത്താക്കുന്ന ക്രി
 യയ്ക്കാണ് പ്രായേണ പലരും 'ഭക്ഷണംകഴിക്കുക' എന്നു വേ
 രുപറഞ്ഞു പോരുന്നതു്.

പിണ്ഡമുരുട്ടേണ്ടത് പിതൃകർമ്മത്തിനാണ്. മലയാളികൾക്കു മാത്രമേ ഈ ഉരുട്ടു ഉണരൂ പതിവുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ പരദേശത്തുചെന്നു ജ്ഞാനാർത്ഥിയാൽ “ആരുടെ ബലിയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്?” എന്ന ചർച്ചയ്ക്കു ചോദിക്കും. ഈ രീതിമഹാനിഷിദ്ധമാണ്.

സ്വന്തതന്നെ വേവിച്ചുവേവിച്ച് “മദ്യഭാഷ”യിലാക്കിയിട്ടുള്ള ചോറ് വീണ്ടും കൈകൊണ്ടു മദ്യീച്ച് ഉരുട്ടി ഉള്ളിലേക്കുതള്ളുന്ന ഈ പതിവ് ആരോഗ്യത്തെ എത്ര ബലമായി ബാധിക്കുമെന്ന് “ആരോഗ്യം” വായനക്കാരോട് പ്രായുക്തം പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ, ഇതെല്ലാം നാം ചിലരറിഞ്ഞതു കൊണ്ടായില്ല. നമ്മുടെ ചുറ്റും അക്ഷരജ്ഞാനം പോലുമില്ലാത്തവരും, ശരീരം മാത്രമല്ലാതെ വേറെയൊന്നൊരു സ്വത്തു മില്ലാത്തവരുമായി അനവധി ആളുകളുണ്ട്. ശരീരാഭോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംഗതികൾ അറിയാനവർക്കാണ് കൂടുതലവകാശം. ആവശ്യവും അവർക്കുണ്ടാകണം. എന്നെന്നാൽ ശരീരമാണ് അവരുടെ സ്വസ്ഥവും. അതു കൊണ്ട് ഈ വക ഭരണാധികാരികളെ അവരുടെയിടയിൽ നിന്ന് പഠിച്ചെറിയേണ്ടതിലേക്കുവശ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നാം ചെയ്യണം. അവർക്കറിയാവുന്ന ഭാഷയിൽ, അവർക്കറിയാത്തവിഷയങ്ങൾ അവരോട്തന്നെ പറയണം. ഇതു നമ്മുടെയെല്ലാം പ്രധാനകർത്തവ്യമാകുന്നു. എന്നാണോ നമ്മുടെ നാട്ടിനേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം “വൈദ്യൻ, വക്കീൽ” എന്ന ഈ രണ്ടുവാക്കുകളും നിറവേണ്ടതിൽമാത്രം അവ ശേഷിക്കുന്നത് അന്നത്രേ നാം പരിഷ്കൃതരായിത്തീരുന്നത്. വൈദ്യനില്ലാത്താകണമെങ്കിൽ രോഗമില്ലാത്താകണം. വക്കീലില്ലാത്താകണമെങ്കിൽ ദാരിദ്ര്യമില്ലാത്താകണം. ഇതു രണ്ടും സാധിക്കാനുള്ള ഏകോപായം പ്രകൃതിയെ ആശ്രയിക്കുക എന്ന ഒന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

അതിരിക്കട്ടെ! മേല്പറഞ്ഞത് സാധാരണക്കാരുടെ ഊണിനേക്കുറിച്ചാണ്. പക്ഷെ, ഈ സാധാരണക്കാരാണ് നമ്മുടെയിടയിൽ തൊണ്ണൂറു ശതമാനവും. അവരുടെ ഉയർച്ചയിലാണ് നാടിന്റെ ഉൽകർഷം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ നില ഇവിടെ പ്രധാനമായി പറഞ്ഞുവെണമുള്ളൂ. ഇനി

അസാധാരണമായൊരു നിലയെന്നാകാം. അവർ ഇരുനൂറ്റാണ്ടിനായ് ഉണ്ണുന്നത്; അല്പം, തിന്നുന്നത്. പഴയ മനുഷ്യരെപ്പോലെ സാധാരണ തരയിൽ ഇരിക്കാനിവിടെ വശമില്ല. വല്ലകന്തത്തിന്റേയും പുറത്തുകയറിയെങ്കിലേ ഇവക്കിരുന്നൂട്ടൂ. അങ്ങിനെ ഇരുനൂറ്റാണ്ടിനായ് മുളയ്ക്കും കെട്ടും കത്തിയും കീറിയും, വറത്തും പൊരിച്ചതും, നിറുത്തിപ്പൊരിച്ചതും കിടത്തി വറത്തും, ഓടിച്ചു പിടിച്ചതും നടത്തിയറത്തും എല്ലാം "സർവ്വഭാഷാമി, സാഗരം ഭാഷാമി" എന്ന ഭാവത്തിൽ വിഴുങ്ങുന്നതാണ് ഇവരുടെ ഉഴുന്ന്. ഇക്കൂട്ടരുടെ ദുരവസ്ഥയെ ഓർത്ത് നമുക്കു വ്യസനിക്കുകയല്ലാതെ ഗതിയില്ലല്ലോ.

ഇപ്പോൾ തന്നെ വേണം ഉഴുന്ന് കഴിക്കാനെന്നു ആദ്യം ഉദ്ധരിച്ച ധർമ്മശാസ്ത്രകാരന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കാം. ലോഡപാത്രങ്ങളിലും കവിടിപാത്രങ്ങളിലും മറ്റും ആഹാരം കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിന് നാശകാരികളായ ആ ഉഗ്രവിഷങ്ങൾ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളോടുകൂടി ചേർന്നു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടുന്നു. ഓട്ടപാത്രങ്ങൾ അലുമിനിയം പാത്രങ്ങൾ പിത്താണങ്ങൾ മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുന്നതാകാം തേങ്ങത്തേങ്ങയെ വരുന്നത് നാം തിന്നു തിന്നു തീർക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്. ഇതെല്ലാം ഭയങ്കരങ്ങളായ വിഷങ്ങളാകുന്നു. വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളുപയോഗിക്കുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരും, സ്വർണ്ണപ്പാത്രം തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്ന മഹാപ്രഭുക്കന്മാരുണ്ടെങ്കിലുപയോക്താക്കളായിട്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തരല്ല. പൊന്നിൻസൂചികൊണ്ടു കത്തിയാലും കണ്ണുപൊട്ടാത്തുള്ളത് പൊട്ടുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അവരോർക്കണം. ഉള്ളിൽ കടക്കുന്ന വിഷം പലരേക്കുറച്ചുമാത്രം മാത്രമാകാതെ പെട്ടെന്നു ചത്തുപോകാത്തത്. എങ്കിലും ക്രമേണ കൊല്ലാനിതിനും ശക്തിയുണ്ടെന്നറിയണം. ആദ്യമായി ഓട്ടപാത്രത്തിലാഹാരം കഴിക്കുന്ന ആൾ, പാത്രം എത്ര തേച്ചു പൊട്ടിച്ചതായിരുന്നാലും പെട്ടെന്ന് മരിച്ചു. പഴകിപ്പോയതുകൊണ്ടാണ് മറ്റുജീവജാലങ്ങൾ മറ്റും ചിലരുടെ ഉള്ളിൽ തിങ്ങി നിൽക്കുന്നത്.

ഇവക യാതൊരു ദോഷവുമില്ലാത്ത പരിശുദ്ധ ഭോജന പാത്രമാണ് നമ്മുടെ വാഴയില. ചില ദിക്കുകാർ താമരയിലയും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതും കിട്ടാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ, അവിടെയുള്ള ചെറിയ ഇലകൾ പറിച്ച് കൂട്ടിത്തുപ്പ്, അതിലും ഉഷണ കഴിച്ചുവരുന്നു. നമുക്കു കട്ടെ ഇവിടെ വാഴയില ധാരാളമുള്ളതിനാൽ സുഖമായി ഉഷണകഴിക്കാം. പക്ഷെ, ഇന്ന് വാഴയുമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ദേഹമനങ്ങളെ വാഴയുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. അക്കാര്യം നമ്മുടെ 'സുകുമാര'ന്മാർക്ക് സഹ്യത വുമല്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരു പത്തുസെൻറ സ്ഥലം, സ്വന്തമായില്ലെങ്കിൽ, അമ്പനാരോടനുവാദം വാങ്ങിയിട്ടെങ്കിലും, കൃഷിചെയ്യാൻ സാധ്യതയിൽ കിട്ടാത്ത ഒരാളുണ്ടാകുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു. മാസത്തോളം പതിപ്പത്തു വാഴവീതം കഴിച്ചു വെച്ച് പ്രഭാതത്തിൽ ഒന്നോ അരയോ മണിക്കൂർ വീതം അവയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത് എത്ര ആഹ്ലാദകരമാണ്. എത്ര ആരോഗ്യകരമാണ് അത്രാധികമായി ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇത്രയും ചെയ്താൽ, ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി വേറെ യാതൊന്നും തന്നെ അന്വേഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകുന്നതുമല്ല. ജീവസന്ധാരണം പ്രകൃതി എത്രയോ സുലഭമാക്കിത്തന്നിട്ടും അലസനും ഭയം മോഹിയുമായ മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കേണ്ടു എന്നു ചിന്തിക്കുന്നു! വേദം തക്കതാണ് കൂലി.

ഇവയിലുണ്ണുന്നതു കൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷമില്ലെന്നല്ല, ഗുണവുമാണ്. ഇലകളിലെല്ലാം തന്നെ ശരീരത്തിനുവശ്യമായ ചിലഭോജ്യംശങ്ങളുണ്ടെന്ന് ഇന്നല്ലാപക്ഷമായിരുന്നില്ലോ. ലോഹപത്രങ്ങളിൽനിന്നും വിഷം കലരുന്നതിന് പകരം ഇലയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നത് അമൃതമാണ്. ഇത് വിശ്വരീകാരണതല്ല. സദ്യചിനമായ കടലിപല്ലവത്തിന്റെ നയനാനന്ദിയായ രമണീയാകൃതിയും, നാസാകർഷിയായ ഹൃദ്യഗന്ധവുമെല്ലാം അത്രപ്രധാനമല്ലെങ്കിലും, അഗന്യമല്ല.

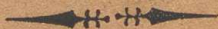
ഭോജന പാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞത് പാകപാത്രങ്ങളേയും സംബന്ധിയ്ക്കും. കല്ലാരലും, അമ്മിക്കല്ലും, കഴിഞ്ഞു

വരുന്നതും, ഒട്ടുകലവും, ചെമ്പും, വാർപ്പമെല്ലാം തേഞ്ഞുവരുന്നതും മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലാണ് ചെന്നവവസാനിയ്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പാകം ചെയ്യാതെകഴിഞ്ഞുകൂടാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളവർ മൺ പാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്ന് പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കണം.

ഉണ്ണാൻ വിളിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ആദ്യമായി നജീകരിക്കേണ്ടത് ഇരിക്കാനുള്ള ആസനമാണ്. വെറും തറയിലായാലും ഉണ്ണാനിരിക്കുന്ന ആൾ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നാലെ ചോറുവിളമ്പിക്കൊടുപ്പാൻ പാടുള്ളു. സ്രീകർണിഷ്കർഷിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം പെട്ടെന്ന് സാധിക്കാം. ഉറച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ചോറു കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്ന് താഴെയുള്ള കുട്ടികളോട് നബ്ബന്ധിക്കാം. മറ്റുള്ള ഓരോരുത്തരോടും, ആളും തരവും കണ്ട് എങ്ങിനെയാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ മക്കടമുഷി പിടിക്കേണ്ടതെന്ന്, “അശിക്ഷിതപട്ട്”ക്കളായ സഹോദരിമാരോട് പദേശിക്കാൻ ഈ ഞാൻ പുറപ്പെടുന്നത് അവിവേകമായിത്തീരും.

“ഇരുന്നുണ്ണണം, മിലയിലുണ്ണണം,
മിരന്നു മിലയിലുണ്ണണം.”

എന്നിങ്ങനെ, “ദിവാൻബഹദൂർ” രോ, രാമയ്യാശാസ്ത്രിയോ’ ആരോ ഒരു ‘കവിപാടി’യിട്ടുള്ളതുലാരിച്ചാൽ ഞാനിവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ഒരു സിംഹാവലോകനം പരിപൂർണ്ണമായി കവിതാഗുണം പോരെങ്കിലും, നമുക്ക്, ആരോഗ്യകാംക്ഷികൾക്ക്, ഇത് അനർഘമായ ഒരു പദേശം തന്നെയാണ്.

കവിതാഗുണം പോരെങ്കിലും, നമുക്ക്, ആരോഗ്യകാംക്ഷികൾക്ക്, ഇത് അനർഘമായ ഒരു പദേശം തന്നെയാണ്.

ആയുർവ്വേദത്തിലെ ബാഷ്പസ്നാന ചികിത്സ.

(അംശി. പി. നാരായണപിള്ള.)

ആയുർവ്വേദചികിത്സയിൽ ബാഷ്പസ്നാനത്തിനുള്ള സ്ഥാനം ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ല. പ്രകൃതിചികിത്സകന്മാർ ജലമുപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു് അവർ ജലവും ഏതാനും ഔഷധങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമേ ഇതിന്് ഒരു വ്യത്യാസമുള്ളൂ. വാതം, കഫം, ആമം, സ്തബ്ധത, മുത്രകുടർണം, വൃദ്ധി, ഗുന്മികൾ, ആമജ്വരം, വിഷ്ണു, ഗുന്മൻ, ശുഷ്ക, ആന്ത്രവാധ, ബാഹ്യാമാം, ആന്തരയാമാം, പക്ഷവാതം, മുതലായ ഭയങ്കരരോഗങ്ങൾക്ക് ബാഷ്പസ്നാനചികിത്സ ഏറ്റവും പറ്റിയതാണെന്നാണ് അവരുടെ മതം. എന്നാൽ മോഹാലസ്യം, ബലക്ഷയം, വിഷം, അതിസാരം, ഛർദ്ദി, പ്രമേഹം, ഉരക്ഷതം, ഇവയാൽ അവശതപ്പെട്ടവരേയും, മഹോദരം, വിസപ്പം, കഷ്ഠം, രക്തവാതം, തിമിരരോഗം, കാമില, പാണു, പ്രമേഹം, പിത്തം ഇവയാൽ മൂശ്വിതരായവരേയും, ഗഭീണി, തീണ്ടായിരുന്നവർ, പ്രസവിച്ചവർ ഇവരേയും ബാഷ്പസ്നാനം ചെയ്യിക്കരുതെന്ന് അവർ ബലമായി് തടയുന്നു. കൂടാതെ തൈർ, പാൽ, തേൻ, എണ്ണ, ഇവപാനംചെയ്തു ഭരിക്കും മുമ്പും, വിരോചനംചെയ്തു പ്രകൃതിഭോജനംവരുന്നതിനു മുമ്പും, ഗുദഭ്രംശം, അതിയായതളർച്ച, ഭയം, കോപം, വൃസനം ഇവ ബാധിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും വിശപ്പുള്ളപ്പോഴും ബാഷ്പസ്നാനം വിരോധിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രകൃതിക്കാക് ആതപസ്നാനം തുടങ്ങി അനവധിസേവ സ്നാനങ്ങളുള്ളതുപോലെ ആയുർവ്വേദത്തിലും അവഗാഹസേവം, ഉഷ്ണമസേവം, കഞ്ചളസേവം, താപസേവം, ധാന്യ

സേപദം, ധാരാസേപദം, നാളീസേപദം, പത്രസേപദം, പിണ്ഡ സേപദം, എന്നിങ്ങനെ പ്രധാനമായി ചിലതരം സേപദസ്നാനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

൧. കംബജസേപദം:—രോഗഭേദംപോലെ അനേക ഒരു ഷഡ്ഭുജം ഇട്ട് തിളപ്പിച്ചജലത്തിൽ കരിമ്പടംമുക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു് ദേഹത്തുപുതുക്കി കിടന്നു വിയപ്പിക്കുന്നതിനെയാണ് കംബജ സേപദമെന്നു പറയുന്നതു്. ഇതു് പ്രകൃതിക്കാരുടെ വെറുപ്പിന്റേപ്പോലെ എന്ന സേപദസ്നാനം തന്നെയാണ്. കംബജം മുട്ടുവെള്ളത്തിൽ മുക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു് ഒപ്പിവിയർപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ആയുർവ്വേദക്കാർ ചെയ്തുവരുന്നുള്ളൂ.

൨. പിണ്ഡസേപദം:—ഇതിനെ സാധാരണയായി നവരക്കിഴിയെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതിന് നവരങ്ങരി മാത്രമല്ലാ ചിലപ്പോൾ ഗോതമ്പു്, ഉഴുന്ന്, മുതിര, കടക്, ഉലുവ, ശതകുപ്പ, മുതലായ സാധനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. രോഗഭേദംപോലെ ചിലപ്പോൾ പന്നിമാംസം ആട്ടിൻമാംസം കോഴിമാംസം എന്നിവപോലും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടത്രേ. പിണ്ഡ സേപദം സ്വ്യാംഗവും, വേണ്ടിവന്നാൽ പ്രത്യേകാവയവത്തിലും ചെയ്തുവരുന്നു. ഒരുക്കൊപ്പം പഴക്കംചെന്ന നവരനെല്ലു് ഉണക്കലരിയാക്കി അതിൽ പാലും കുറുന്തോട്ടിയും ചേർത്തു് വേകി ചെട്ടുത്തതിനെ തുണികളിൽ കിഴികെട്ടി ദേഹം സ്നേഹിപ്പിച്ചു ഒരുകയും മറുമാണ് ഇതിന്റെ സമ്പ്രദായം. ദേഹത്തിൽ പററുന്നചോറ് മുൽലേപനഫലം നൽകുന്നുണ്ടാവാം.

൩. ധാന്യസേപദം:—നെല്ലുപഴുങ്ങി എടുവിരൽ ചലനത്തിൽ മുക്കോടെ വിരിച്ചിട്ടു് അതിൽ പായിട്ടുകിടന്നു വിയപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിനാണ് ധാന്യസേപദമെന്നു പറയുന്നതു്. പായുടെസ്ഥാനത്തു് ചിലപ്പോൾ കയറുകുട്ടിലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. കൂണിയുടെ ആവിസ്സാനത്തിനുള്ള ഫലവും സമ്പ്രദായവും തന്നെയാണ് ഇതിനുള്ളതു്.

൯. ഉഷ്മസേവദം:— പലഔഷധങ്ങൾ കലന്ന് ഭവത്തിന്റേയോ ചൂടുപിടിപ്പിച്ചുകുളിമണ്ണിന്റേയോ ആവി, സർവ്വംഗമോ ഏതെങ്കിലും അംഗത്തിൽ മാത്രമോ തട്ടിച്ചു വിയപ്പിക്കുന്നതിനെയാണ് ഉഷ്മസേവദമെന്നു പറയുന്നത്. ഇതിന് കസേരകട്ടിൽ എന്നിവയുടെ അടിയിൽ സേവദവ്യം വെയ്ക്കുകയും രോഗിയെ മുകളിൽ പുതച്ചുകിടത്തി വിയപ്പിക്കുകയും ചെയ്യവരുന്നു.

൧൦. അപഗാഹസേവദം:— ഇതിന് ആദ്യമായ് ഔഷധങ്ങൾ ഇട്ട് വെള്ളം തിളപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ മദ്യം പാൽ എണ്ണ മുതലായവ ഒഴിച്ച് ഒരു പാത്രത്തിലാക്കി സമീകാരുന്ന ചൂടാവുമ്പോൾ രോഗിയെ അതിൽ ഇരുത്തി കുതിമ്പടംകൊണ്ടു മൂടി വിയപ്പിക്കുകയാണ്. ആനൂചായു, സർവ്വംഗവാതം, മുതകൃഷ്ണം, മുലംകടച്ചിൽ, മുതംപോകായ്ക്കു ഇവയ്ക്കു് ഈസമ്പ്രദായം നന്നാണെന്നു് ആയുർവേദം വിധിച്ചുകാണുന്നു. വെള്ളം തിളയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഔഷധങ്ങൾ തുളസി, കരിംതുളസി, നെന്മേനിവാക, പിച്ചുക, മുതലായവയാണ്. സർവ്വംഗവാതത്തിൽ രോഗിയെ കഴുത്തുവരെ ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ഇരുത്തി വരുന്നു. മറ്റുരോഗങ്ങൾക്ക് പൊക്കിൾ വരെയേ ചെയ്യാറുള്ളൂ.

൧൧. ഉപനാഹം:— ഇത് മൂൽലേപനം പോലുള്ള ഒരു ലേപനസേവദമാകുന്നു. ഈ പോർട്ടീസിനു ഉപയോഗിക്കുന്ന ഔഷധങ്ങൾ അകിൽ, ചന്ദനം, ദേവതാരം, കൊട്ടം, ഗോതമ്പ്, നവര, പാൽ. മോർ, എണ്ണ ഇവയാണത്രേ. ചൂടോടെ ഒരു വിരൾ ഘനത്തിൽ അരച്ചുപുരട്ടുന്ന ഔഷധം ഇലയോ, തുണിയോ, കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു കെട്ടേണ്ടതും അത് പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം ദേഹത്തിൽ കിടക്കേണ്ടതുമാണെന്നു് വിധിച്ചുകാണുന്നു.

൧൨. താപസേവദം:— കപ്പിയോ, മാടോടോ, പലകക്കുടുന്നമോ ചൂടുപിടിപ്പിച്ചു ദേഹത്തിൽ ചേർത്തുവെച്ചു വിയപ്പിക്കുന്നതാണ് താപസേവദവികിത്വം.

വ. നാളീസേപദം:— ഔഷധം കൊണ്ടു തിളപ്പിച്ചു വെള്ളം വാലുള്ള കിണ്ടിയിൽ ഒഴിച്ചു വായ്കെട്ടി അതിന്റെ മുകളിൽ കൂടെ ആവിയേറുപ്പിച്ച് വിയപ്പിക്കുന്നതിനാണ് നാളീസേപമെന്നു പറയുന്നത്. ഈ ചികിത്സ അധികവും ഏകാംഗത്തിനാകുന്നു.

൯. ധാരാസേപദം:— രോഗഭേദം പോലെ ഔഷധമിട്ടു തിളപ്പിച്ചുവെള്ളം ചൂടോടെ കിണ്ടികളിൽ നിറച്ച് ധാരയായി ഒഴിച്ചു വിയപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാകുന്നു ധാരാസേപദം.

൧൦. പത്രസേപദം:— ഉള്ളി, വാതകൊല്ലി, കഴഞ്ചിയില മുതലായവ അരിഞ്ഞത് നാളികേരം ചേർത്ത് തുണിയിൽ കിഴികെട്ടി എണ്ണയിൽ തിളപ്പിച്ച് ഒരുന്നതിന് പത്രസേപമെന്നു പേരാകുന്നു.

ആയുർവ്വേദ ചികിത്സകന്മാരുടെ ഏവംവിധമായ ബാഷ്പസ്നാനങ്ങളാൽ പലേ ആപത്തുകൾക്കുവകയുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ആ ശാസ്ത്രംതന്നെ വീളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഔഷധങ്ങളുടെ അളവു തെറ്റുകയോ മറോറചെയ്താൽ പിത്തവേലിക്കു, രക്തം പോക്കു്, ദാഹം, മോഹാലസ്യം, ഉച്ചുചൊന്താതാവുക, അംഗങ്ങൾക്കു തളർച്ച, തലതിരിച്ചിൽ, നന്ധിതോരവേദന, പുറി, ചുവന്നുപള്ളികൾകാണുക, മർദ്ദി ഇവ പിൻഫലങ്ങളായ് വന്നേക്കുമെന്നു ശാസ്ത്രം ഉപദേശിച്ചു കാണുന്നു ബാഷ്പസ്നാനത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം അസ്പദാത്മ ബഹിഷ്കരമാണെന്നുള്ളതിന്നു രണ്ടുപക്ഷമില്ലെന്നിരിക്കെ അതിന് പ്രകൃതക്കാരുടെ നിർദ്ദോഷങ്ങളായ പഞ്ചഭൂതഔഷധങ്ങളോ അയുർവ്വേദവിധിയോ കൂടുതൽ സ്വീകാർത്ഥമെന്ന് വായനക്കാർ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

സ്രീകളം പ്രകൃതിചികിത്സയും

(വെണ്മണി എം. കൊച്ചാച്ചിയമ്മ)

(രണ്ടാമ്ക)

സ്രീകൾ ബാലചികിത്സയെപ്പറ്റി ചിലതൊക്കെ ധരിച്ചിരുന്നാൽ സദാചി വൈദ്യനാരേ അറുപപ്പിച്ച് ബലപ്പെടേണ്ടതായി വരുകയില്ല. നട്ടെല്ല്, കഴുത്തു്, തല ഇവയ്ക്കു് താങ്ങില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ശിശുക്കളെ എടുത്തുകൊണ്ടു നടന്നാൽ ഉറച്ചിട്ടില്ലാത്ത അസ്ഥികൾക്കു കേടുപറ്റാനിടയാകും. പൊക്കിൾവീപ്പ്, മലബന്ധം, അതിസാരം, കരപ്പൻ, ഛർദ്ദി, പനി, അബ്ബാപനി, പെങ്കണ്ണു്, വില്ലൻചുമ, മുതലായ എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും കാരണം ഒന്നുതന്നെയാകയാൽ അവയ്ക്കു് ചികിത്സയും ഒന്നേയുള്ളുവെന്നും അതു് ലൂയിക്രണിയുടെ സിദ്ധാന്തപ്രകാരമുള്ള ഉദരസ്നാനം, അഗ്രചർമ്മസ്നാനം ഇവയും, അഡോൾഫ് ജസ്സിന്റെ പ്രകൃതിസ്നാനവും ആണെന്നുമുള്ള മതം എത്രയും സാരവത്തായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് പരീക്ഷിച്ചോ മറുവിധത്തിലോ അറിഞ്ഞു് ക്ലേശഭ്രയിഷ്ടമായ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയെ പരിശുദ്ധിച്ചും, പരമാനന്ദപ്രദമായ പ്രകൃതിചികിത്സകൊണ്ടു് പരിശുദ്ധി നേടിയും തങ്ങൾക്കും, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും വീടീനും, നാടിനും ഉൽക്കർഷമുണ്ടാക്കിയും മനുഷ്യതലമുറയെ ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതായ ധർമ്മം ധർമ്മചാരിണികളായ നാരീമണികൾക്കുള്ളതാണെന്ന് അന്തരാൽ പരിഗണിക്കുന്നില്ലെന്നു വരുകിൽ ബാലവല്ലികളുടെ സ്തോരവദനങ്ങൾ രോഗകണ്ടകന്റെ ലീലാനിലയമായും, കുറെ ചിലം കഴിയുമ്പോൾ ഭാവിചൈതന്യമാർ കാരണവന്മാരുടെ നിലയും, വിലയും കെടുത്തി ഭിന്നരചികൊണ്ടു് പരസ്സരം ശകാരധിക്കാരങ്ങൾ വർഷിക്കുന്ന കറോരമനസ്സുരായും തീർന്ന് നരവർഗ്ഗം മുഴുവൻ ഏതാണ്ടല്ലകാലത്തി

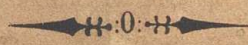
നകം നാശകൂപത്തിൽ കിടന്നുപോവാനിടയാകുമെന്നു നിണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്. ഈവക വമ്പിച്ച ഭോഷങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദികൾ സ്രീകളായ നമ്മളൊക്കെയാണെന്നോത്താൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നിരുപയോഗതപവും ആദർശങ്ങളുടെ ബലഹീനതയും, സ്രീസമുദായത്തിന്റെ അധഃപതനവും, 'അബലചലലേ' ത്യാജ്യത്തികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യവും, യഥാർത്ഥജീവിതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. ലജ്ജാവഹമായ ഇപ്പോഴത്തെ ഈ ജീവിതരീതിയെ നിയന്ത്രിച്ച് ആരോഗ്യകേന്ദ്രവും, സുദൃഢവും, സുകരവുമായ പ്രതിജീവിതത്തിലേക്കാകർഷിക്കുന്നതിന് ഈ സമാജവും തൽ പ്രവർത്തനങ്ങളും നമ്മെ എത്രയും സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി നിങ്ങളുടെ ചിന്താപന്ഥാവിപ്ലവത്തുകയാണെങ്കിൽ അത് സ്രീകളായ നമ്മളിൽ ആരോഗ്യബോധവും സന്താനസൗഭാഗ്യവും ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു ലോകത്തെ സന്മാർഗ്ഗപന്ഥാവിദ്യുടെ നയിച്ചും ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ പര്യാപ്തമാകുന്നതാണ്. കുട്ടികൾക്ക് നിരുപന്നാൽ "ഓപ്പറേഷൻ" ചെയ്തേഭേദമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ ആ ഭാഗം വിയപ്പിച്ചു കഴുകി സ്നാനം നടത്തി ഭേദം മൂടാക്കുകയും നീരിൽ കളിമണ്ണ വെച്ചു കെട്ടുകയും ചെയ്താൽ വേഗം ഭേദപ്പെടുന്നതാണ്. ശുദ്ധജലവും നീലജലവും വേണ്ടവിധത്തിലുപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പനിക്ക് അതുതകരമായ ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. വഷ്ടകാലത്ത് തുണികെട്ടി ധാരാളം നല്ലവെള്ളം ശേഖരിച്ച് ഭരണികളിലോ കുപ്പികളിലോ സൂക്ഷിച്ച് വച്ചിരുന്നാൽ രോഗികൾക്ക് കൊടുക്കാൻ സാധിക്കും. കുട്ടികൾക്ക് ഞാകുന്ന മുറിവ്, ചതവ്, തീപ്പൊള്ളൽ, മലബന്ധം, അന്തിസാരം ഇതുകളെല്ലാം ഈ വിധത്തിൽ ജലവികിത്സകൊണ്ട് ക്ഷണം മററാവുന്നതാണ്. ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും ഏതുപ്രകാരത്തിൽ ചികിത്സിക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ശരിയായി ധരിച്ചാൽ സ്രീകൾക്ക് വൈദ്യസഹായം കൂടാതെ അവരവരുടെ കൗതുകങ്ങളെ ചികിത്സിക്കാൻ ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ശിശുക്കൾക്കും മാതാപിതാക്കൾക്കും, കുടുംബവും, കുടുംബരന്ധ്രം ജാതിമതഭേദം കൂടാതെ ആർക്കും, എ

തുസ്ഥപത്തു വച്ചും, എല്ലാക്കാലത്തും അനുഷ്ഠിക്കാവുന്ന നിയമങ്ങളടങ്ങിയതും ലോകകഴിവുകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഉത്തമബന്ധവും, ആത്മീയവും, സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവുമായ സ്ഥിതിഗതികളെ പ്രതിനിമിഷം പരിഷ്കരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ പരിഷ്കാരിയും ആയ ഈ ജീവിതക്രമത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ആരും ലേശം മടിവിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ധരിക്കണമെന്നുള്ളവരെ പ്രകൃതിജീവിതക്കാരുടെ ജീവപരമായ “ആരോഗ്യം” മാന്വിക വളരെ സഹായിക്കുന്നതായാൽ അവർ അതുവായിച്ച് പഠിക്കുകയും ആ മാന്വികയെ എല്ലാവരും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. കൂടാതെ ഇതു സംബന്ധിച്ച് മലയാളത്തിൽതന്നെ പലഗദ്യപുസ്തകങ്ങളും പ്രകൃതിദേവിയുടെ വിളയാട്ടമായ “പ്രകൃതി ചികിത്സാസംഗ്രഹം” എന്നുപേരുള്ള ഒരുപദ്യപുസ്തകവും ഉള്ളസ്ഥിതിക്ക് കാലവിളംബമെന്യേ ആരോഗ്യപോഷണവും രോഗനിവാരണവും സംബന്ധിച്ചുള്ള തത്വങ്ങൾഗ്രഹിക്കാൻ സ്ത്രീകളും വളരെ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവയനുഷ്ഠിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ധൈര്യംവേണമെന്ന മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇത്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങളെ പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ചിന്താസീമയേ കവിഞ്ഞുള്ള സാഗതികൾ ചോദിച്ച മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രകൃതിമാതാവ് ഒരുപ്രകൃതിചികിത്സകനെ പെററട്ടെ. അദ്ദേഹം ഈ തിരുവല്ലാത്താലൂക്കിലുള്ളതും ഇതിനടുത്തുമായ വെണ്മണി എന്നസ്ഥലത്താണ് ജനിച്ചതും എന്നുള്ള സംഗതി തിരുവല്ലാ നിവാസികൾക്കാകമാനം അഭിമാനജന്യവും, ചാരിതാർത്ഥ്യമേതുകവും ആണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് പല സംഗതികളും പഠിക്കാനുണ്ട്. ആവന്യദേഹമാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ അധ്യക്ഷൻ.

“സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുടെ സാമാഗ്നികാഭ്യസനവും, എന്നുള്ളതാണ് അവസാനമായി ചിന്തിക്കേണ്ട പ്രധാനസംഗതി. സ്ത്രീകളുടെ പ്രധാനചര്യകളിൽ ഒന്ന് തങ്ങളുടെ കുട്ടികളിൽ കായികമാനസികസാമാഗ്നികാഭിവിദ്യയുണ്ടാക്കുക

എന്നുള്ളതാണ്. കായികാഭിവൃദ്ധിയെ പരസ്കരിച്ചല്ലെങ്കിലും കട്ടികൾ വിലഞ്ഞല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അത്തരം വ്യാധി മംശരിയായരീതിയിലോ മിതമായിട്ടോ അല്പ നടത്തപ്പെടുമ്പോഴുമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾ വായന നിമിത്തം വ്യാധിമം ചെയ്താൽ തെ കായബലത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു. ഏകദേശം പത്താം ക്ലാസി പെന്തുബോൾക്ക് ഇവരുടെ മുഖത്ത് ഓരോ കണ്ണട ഓടിക്കയറുന്നു. വ്യാധിമത്തിന്റേയും ശുക്ലസംരക്ഷണത്തിന്റേയും ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ബോധമില്ലായ്മ കൊണ്ടാണ് ഈ കണ്ണടയ്ക്ക് ഇത്ര ചാട്ടം കൂടിപ്പോയത്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെയിടയിൽ ഇന്നു കണ്ണട അധികമായി കാണുന്നുണ്ട്. കണ്ണുകൊണ്ട് വേണ്ടിയാണ് വിദ്യാഭ്യാസമെന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ കാഴ്ച വലിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം കാഴ്ച കുറയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണ്? കേരളത്തിൽ പണ്ടുകാണാമായിരുന്ന വിവിധതരം മാംസവും സമൃദ്ധിയായ ശരീരവും, ഉഷ്ണകൊഴുത്ത കൈത്തണ്ടകളും, തൃക്കിയ അരയും, തുടത്തുപുളച്ചു കട്ടിപിടിച്ച കവിളുകളും ഉള്ള ആരോഗ്യപൂർണ്ണരായ മനുഷ്യർ ഇന്നെവിടെ? കേരളത്തിലില്ലെന്നു ഇവയുടെ കാരണമെന്താണെന്ന് അമ്മമാർ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ. കട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഭൂഷ്മവും സന്തോഷാത്മകതയുടെ കുറവും കൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. ഇത് പരിഹരിക്കേണ്ടത് സ്രീകളം കടമയാണ്. ഭാവിപുരസ്കാരമായ ബാലന്മാരെ സമുദായോൽക്കർഷത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കും, ജനസമുദായത്തിനും വലിയ നഷ്ടം വരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. മഹാൻമാർ, പുണ്യവാൻമാർ എന്നിങ്ങനെ സുപ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പലരുടേയും ഉന്നത പദപ്രാപ്തിയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത് അവരുടെ മാതാക്കളായ മഹത്ത്വമാണ്. 'എന്റെ അമ്മ എന്നെ ശരിയായി വളർത്തിയതുകൊണ്ടാണ് ഒരു യന്ത്രനിർമ്മാതാവായിത്തീർന്നുവെന്ന് എഡിസൻ എന്ന യന്ത്രനിയന്ത്രകൻ പറയുന്നു. "ഞാൻ ചെയ്ത മഹത് കൃത്യത്തിന്റെ ഖുശ്ശിമാനം എന്റെ അമ്മയ്ക്കുള്ളതാണ്" എന്ന് പ്രസിദ്ധ പ്രാസംഗികനായ ഡാക്ടർ മൂഡിയും 'ശീലപരിശീലനത്തി

ന് അമ്മയോളം സഹായിക്കുന്ന മറ്റൊരാളും ലോകത്തിലില്ലെന്ന് റിറർഎന്ന മഹാനും, “ഒരു മാതാവ് നൂറ് ഉപദേശിക്കാൻ ഫലം ചെയ്യുമെന്ന് ഫെൽബേർട്ട് എന്നമഹാനും, ‘എന്റെ അമ്മ എന്നെ പഠിപ്പിക്കയും ഭരിക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ നിലയിലെത്തിയതെ’ന്ന് നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ‘തൊട്ടിലാട്ടുന്ന കരം ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നു’വെന്ന് ബേക്കൻ, കാനിംഗ്സ്, സ്കോട്ട്മുതലായ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും, കഞ്ചൻ, തൃഞ്ചൻ മുതലായ പൗരസ്ത്യമഹാനുരുടെയും ചരിത്രങ്ങളെ പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് വ്യക്തമായി ധരിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ മാതാക്കൾ ശിശുസംരക്ഷണത്തിലും സന്മാർഗ്ഗം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിലും അതി തല്പരകളായിരിക്കണമെന്ന് വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ബാലപ്രകൃതിയെ നേരാംവണ്ണം ശ്രമിച്ചും, സ്വബാല്യത്തെ ചിന്തിച്ചും ബാലവല്പികളോടൊപ്പം, മനോഗതികൾ നിരീക്ഷിച്ചും, സന്മാർഗ്ഗാഭ്യസനത്തിനും മറ്റും പററിയ പുസ്തകങ്ങളും, പത്രങ്ങളും ലഘുലേഖകളും വായിച്ചും ഈജ്ഞാനം എല്ലാശ്രീകളും സമ്പാദിച്ചിരിക്കണമെന്നു ചുരുക്കിപ്പറയാനേ ഇപ്പോൾ സമയം അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. (തുടരും)

രോഗവും അരോഗതയും.

(പി. കെ. മാധവൻപിള്ള ബി. എ.)

സുപ്രസിദ്ധ ഭിഷഗ്വരനായ ഡാക്ടർ മുത്തുവിന്റെ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും:-

“ശരീരസംബന്ധമായി ഇൻഡ്യക്കാർ മറ്റു രാജ്യക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച് ഇത്ര മോശമായിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണ്? ഭാരിദ്രവും രോഗവും നമ്മെ വിട്ടു മാറാതെ സ്ഥാപിരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? കഷ്ടം, ക്ഷ

യം, കാളന്ദാ, മന്ദൂരി മുതലായ സാമക്രിക രോഗങ്ങളെ എല്ലാ പരിഷ്കൃത രാജ്യക്കാരും അവരുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്തിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണ് ആവകരോഗങ്ങൾ ഇവിടെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്? നമ്മുടെ ധനസ്ഥിതിയുടെ ശോചനീയാവസ്ഥാകാണ്ടും ആധുനിക കൃഷിസംപ്രദായങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാതെ പൗരാണികകാലത്തു കൃഷിസംപ്രദായങ്ങളനുസരിച്ചു നാം ഇന്നും കൃഷിചെയ്യുപോരുന്നതു കൊണ്ടും അല്ലെ ദാരിദ്ര്യഭവത നമ്മളിൽ പലരേയും അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരാക്കി ഇട്ടിരിക്കുന്നത്? പ്ലേഗ്, മന്ദൂരി, കാളന്ദാ മുതലായ പകർച്ച വ്യാധികൾ ഇടവിടാതെ നമ്മെ സന്ദർശിച്ചു അനേകായിരംപേരെ യമപുരിയിലേക്കു തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത് ആരോഗ്യ ശാസ്ത്രസംബന്ധമായിട്ടുള്ള പ്രാഥമികഅറിവുകൾപോലും നമുക്കില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലെ? ആരോഗ്യസംബന്ധമായി ഇതരരാജ്യക്കാർ എന്തെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. ആരോഗ്യപോഷണത്തിനതകുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും അവകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും ഇതരരാജ്യക്കാർ ബലശ്രദ്ധനാരായിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പ്രഥമകർത്തവ്യം.

നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശേഷിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു നാം എന്തു ചെയ്യുന്നു? രോഗനിവാരണത്തിനുവേണ്ടി പരിഷ്കൃതലോകം ചെയ്യുന്നതിനെ നാം കണ്ടുപഠിച്ച് അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കണം. നമ്മുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യം അരോഗതയുടെ പ്രാധാന്യവും വിശിഷ്ടതയും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. അരോഗദൃഢതത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതിന് ഓരോ പുരുഷനും സ്ത്രീയും ശ്രമിക്കണം. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ വളർച്ച ആ രാജ്യത്തിലെ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെ അനുസരിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ശരിയായവിധം ജീവിക്കുന്നപക്ഷം രോഗം കൂടാതെ ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കാമെന്ന് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കണം. ശരീരസുഖം മനുഷ്യദത്തമാകുന്നു. അതു പ്രകൃതിദ

ത്തമായ വായുവിനെപ്പോലെ എല്ലാവരും ആസ്വദിക്കണം. മനുഷ്യർ അരോഗദൃഢഗാന്ധാരായി ചിരകാലം സൗഖ്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കണമെന്ന് ഈശ്വരൻ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഏതുപിധത്തിൽ ജീവിച്ചാൽ ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ് നമുക്കു അറിയേണ്ടത്. ഇതിലേക്കു മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തെയും, ചുറ്റുമുള്ളവയെയും ഭക്ഷണത്തെയും പരിശോധിച്ച് അവകളെ ശരിപ്പെടുത്തണം. ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നപക്ഷം ഭാവിയിലുള്ള ആളുകൾ ആരോഗ്യവാന്മാരായിരിക്കും.

ബാല്യപിചാഹം, ഭാരിദ്രം, ശരിയായഭക്ഷണമില്ലായ്മ, വൃത്തിഹീനമായ ഭവനങ്ങൾ, ദുർമാഗ്ഗ്ജീവിതം മുതലായവയാണു നമ്മുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവയെ പരിഷ്കരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്താത്തതിടത്തോളം കാലം നാം അനാരോഗ്യവാന്മാരായിത്തന്നെ ഇരിക്കും. നമ്മുടെ പരിതസ്ഥിതികളെ താഴെപ്പറയുന്ന നാലു സംഗതികൾകൊണ്ടു നന്നാക്കാം. അവകൾ ശുദ്ധവായുശ്വസിക്കുക, സൂര്യപ്രകാശം ഏൽക്കുക, പോഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുക, വിശ്രമവും വ്യായാമവും ക്രമത്തിനുണ്ടായിരിക്കുക മുതലായവയാകുന്നു.

പരിതസ്ഥിതികൾ നന്നാക്കുക.

ഈശ്വരദത്തമായ ശുദ്ധവായുവിനെയും വെളിച്ചത്തെയും മുറികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനായി കതകുകൾ തുറന്നിടുക, വീടുകൾ വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുക, ശരീരത്തിന്റെ അകത്തും പുറത്തും ഉള്ള അഴുക്കുകളെ കളയുക, കുട്ടികളെ വെളിമ്പുറങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോകുക മുതലായവകൊണ്ടു രോഗങ്ങളെ തടക്കാം. യുറോപ്യന്മാരുടെ ഭവനശുചീകരണ സംപ്രദായങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുക, അവ നമുക്കു മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. കാളറായ്ക്കും, റൈറഹോയിഡിനും കത്തിവെയ്ക്കുന്നതു ഭ്രാന്തിന്റെ ലക്ഷണമായിട്ടാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. വൃത്തികൊണ്ടും ശുചിത്വംകൊണ്ടും അവയെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ശരിയായ ഭക്ഷണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം.

ആരോഗ്യസമ്പാദനത്തിന് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ശരീരത്തെയുണ്ടാക്കേണ്ടതായ ഭക്ഷണം ആകുന്നു. ഭക്ഷണത്തിൽ ശരിയായ പോഷണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതില്ലാത്ത പക്ഷം മാനസികമായും കായികമായുമുള്ള ശേഷികുറയുന്നു. ഇന്ധ്യാക്കാരുടെ ആരോഗ്യം നന്നാകണമെങ്കിൽ അവർ അവരുടെ ഭക്ഷണരീതിയെ പരിഷ്ക്കരിക്കണം. ഭക്ഷണത്തിൽ ശരീരനിർമ്മാണത്തിന് അത്യാവശ്യമായ പ്രോട്ടീൻസ്, ലവണങ്ങൾ അതായത് കാൽസിയം, ഫോസ്ഫറസ്, വിറ്റാമിൻ മുതലായവയുണ്ടായിരിക്കണം. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അവയിൽ, പാല്, നെയ്യ്, മുട്ട, ഗോരമ്പ്, ഇലകൾ, കറകൾ, കനികൾ മുതലായവയുണ്ടായിരിക്കണം. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായതു പാലാകുന്നു. അതിനുപകരം ഉപയോഗിക്കത്തക്കതായി മററൊന്നില്ല. മുട്ടയും അതുപോലെ ഒരു നല്ല ഭക്ഷണപദാർത്ഥമാകുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തു നല്ലവർഗ്ഗം പശുക്കൾ വളരിക്കണം അതിൽ എപ്പാവരും ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണം. ഗോതമ്പു മുഴുവനോടെ പൊടിച്ചു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം. അതിന്റെ ഉമിയിൽ നല്ല സാധനം ഉണ്ട്; അവ കളഞ്ഞുകൂടാ. മില്ലുകളിൽ കത്തുന്ന നെല്ലരിയുപയോഗിച്ചുകൂടാ. തവിട് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. സസ്യങ്ങൾ പാകംചെയ്യുമ്പോൾ കഴിയുന്നത്ര കുറച്ചുവെള്ളം മാത്രമേയുപയോഗിക്കാവൂ. അധികം വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചാൽ അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില ലവണങ്ങൾ നശിച്ചുപോകും. അപ്പോൾ പഠിച്ചെടുക്കുന്ന ക്വാക്കനികൾക്കു പഴകിയതിനേക്കാൾ വളരെഫലം ഉണ്ട്.

വിശ്രമത്തിന്റെയും വ്യായാമത്തിന്റെയും ആവശ്യകത.

പട്ടണങ്ങളിലും മറ്റും താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു വിശ്രമവും വ്യായാമവും അത്യാന്തരപേക്ഷിതങ്ങളാണ്. കായികമായും മാനസികമായും വേലചെയ്യുന്നവർക്കും ജോലി ഒന്നും ഇല്ലാതെ

ഇരിക്കുന്ന സുഖിമാന്മാർക്കും വ്യാധാമം അത്യാവശ്യമാണ്. കുട്ടികൾക്കു വിശ്രമം ആവശ്യമാകുന്നു. ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും ദിവസവും ൯ മുതൽ ൧൦ വരെ മണിക്കൂർനേരത്തെ ഉറക്കം അത്യാവശ്യമാണ്. തലച്ചോറിന്റെ വലുതുമിൻ ഉറക്കവും വിശ്രമവും കൂടിയേതീരൂ. ചുടുള്ള ഉച്ചസമയങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ പഠിക്കാതെയിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. ചുട്ട് തലച്ചോറിനെ വല്ലാതെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു. മെതൽ ൧൧ മണിവരെ സ്കൂളുകളിൽ രാവിലെ പഠിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു നിങ്ങളി പ്രായമുണ്ടു്. ചൈകിട്ട് നു മണിക്കു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെപ്പോ ചെ എല്ലാ കുട്ടികളും കുളിക്കണം. മെണിക്കു് ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങണം. ചെളപ്പിൻ നു മണിവരെയുറങ്ങണം.

അതൽ മേൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികൾ എല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു ഭാവിസന്താനങ്ങളെ എങ്കിലും അരോഗവാന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് എല്ലാവരും ശ്രമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. (സവീസു്)

—:0:—

* ഉപവാസത്തേപ്പറ്റി.

(ഒരു തർജ്ജിമ.)

(V. R. P. P.)

ഒരു നേരത്തെ ആഹാരംവേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്നതു ചില സമയങ്ങളിൽ ഗുണപ്രദമാകുന്നു. അതു രക്തത്തെ തണുപ്പിക്കയും, രക്തപരിവാഹത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ശരീരപ്രവർത്തനവിധികളിലുണ്ടാകുന്ന മാലിന്യങ്ങളെ അകറ്റുന്നതിനും ജീർണ്ണിക്കാതെ കിടക്കുന്ന ആഹാരത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രകൃതിക്കു സമയം കൊടുക്കുന്നു. അതിമാംസഭക്ഷണംനിമിത്തം ഉദരത്തിലെവായു സഞ്ചാരം പ്രതിബന്ധിതമാകുന്നു. ഉപവാസം പ്രകൃതിയുടെ തോട്ടിയാകുന്നു.

* മകരം ലക്കത്തിൽ ആരോഗ്യപരിപാലനം എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ Fasting എന്ന തലക്കെട്ടിൽ കൊടുത്തിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന്റെ തർജ്ജിമ.

കഠിനരോഗികൾ അനുസരിക്കേണ്ട

“പത്തുകൽപ്പനകൾ”

൧. പകലുറക്കം അരുത്.

൨. മലമൂത്രാദികൾ അടക്കിവെയ്ക്കാതെ കൃത്യസമയങ്ങളിൽ തന്നെ വിസർജ്ജിച്ചുകഴിയണം.

൩. പരശുമായും റുദ്രുമായും ഉള്ള ആഹാരം ശരിയായ സമയത്ത് മാത്രാനുസൃതം കഴിക്കണം.

൪. യാതൊരു കാരണവശാലും രാത്രി കാലങ്ങളിൽ ഉറങ്ങാതിരിക്കരുത്.

൫. കഠിനമായ വൃഷാമം യാതൊന്നും ചെയ്യരുത്.

൬. കോപകാലുഷ്യ വൃസനാദിവികാരങ്ങൾക്ക് ഒന്നും അടിമപ്പെടുവാൻ ഇടയാകരുത്.

൭. മലകയറുക, വാഹനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുക, ഉറക്കെ സംസാരിക്കുക, ഇവ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൮. നിമ്നോന്നതസ്ഥലങ്ങളിലും, കാരാ കൊള്ളാത്തേയും, ഏററവും താണതലയണ ഉപയോഗിച്ചും ഉറങ്ങാൻ പാടുള്ളതല്ല.

൯. ഇഷ്ടമില്ലാത്തയാതൊരാളും അപരശുമായയാതൊരു പദാത്മവും സമീപത്തുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

൧൦. ശ്രീ സംസ്കൃതം നിറുത്തേണ്ടതും, സത്തുക്കളോടൊന്നിച്ച് സൽക്കമാകഥനത്തിൽ സത്തുഷ്ടമാനസരായി സമയം കഴിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

രോഗവും ചികിത്സയും.

അഥവാ

ജലചികിത്സ.

രോഗ ചികിത്സകളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം അറിവുണ്ടെന്നു പല “ആരോഗ്യം” ബന്ധുക്കളും ആറശ്ശെപ്പട്ടതിന്റെ ഫലമായി ഓരോ രോഗത്തിന്റെയും കാരണം സ്വഭാവം ചികിത്സ ഇതുകൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു എഴുതിയിട്ടുള്ള

ഒരു പുതിയ പുസ്തകം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— എം. ആർ. മായവവായൂർ. ബി. എ. ഏൽ. ഏൽ. ബി.

വില ൧൨ ണ. ൩൭-൯ ഒന്നുകൾമീഷണർ കടികരിയില്ലാത്ത ‘ആരോഗ്യം’ വരിക്കാർക്ക് ൧൦ ണ പുസ്തകം അയക്കേണ്ട ചിലവു വേറെ.

വരിക്കാർ അവരുടെ രജിസ്റ്റർനമ്പർ കാണിച്ചിരിക്കണം.

ഈ പുസ്തകം അയച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ചില മാസബന്ധുക്കളുടെ

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

൧. “ഓരോ രോഗത്തിന്റെയും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളും ചികിത്സകളും ഇതിൽ സവിസ്തരം വിവരിക്കുന്നതിനാൽ പ്ര പ്രകൃതി ചികിത്സയെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ ജ്ഞാനമില്ലാത്തവർക്കു ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം ഒരു അനുഗ്രഹം തന്നെയാണ്”.

.....ജല ചികിത്സായ സംബന്ധിച്ച ഇത്ര വിവരമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ പുസ്തകം കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നാൽ ഏവർക്കും തന്നിച്ചു പ്രകൃതി ചികിത്സ നടത്താവുന്നതാണ്” (മലയാളമനോരമ)

൨ “... ..പ്രകൃതിചികിത്സയിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർക്കു ഈ പുസ്തകം ഒരു കടുംബവൈദ്യനെന്നോണം പ്രയോജനകരമാകാതെ വരികയില്ല:—.....’ (പ്രതിഭിനം.)

൩. ‘.....രോഗങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ, അവയുടെ കാരണം, പരിഹാരമാർഗ്ഗം മുതലായവയെ ഏവർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം ഇക്കാലത്തു എല്ലാവരുടേയും കൈവശമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ലൂയിക്രൂണിയുടെ ജലചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങൾ പലർക്കും വലിയ അസൗകര്യമായി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഡാക്ടർ ഓൾ എം. ഡി. യുടെ ചികിത്സാക്രമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ശീലിക്കാവുന്നതാണെന്നു കാണുന്നു.....’ (യമം)

൪. ‘.....ഈ പുസ്തകം ഒന്നു കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ ഏവനും അന്യാത്രയെക്കൂടാതെ പ്രകൃതിചികിത്സ നടത്താവുന്നതാണെന്നു നിസ്സംശയമായി പറയാം.....’

(ആരോഗ്യവിലാസം.)

൫. “ജലചികിത്സയെപറ്റി അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ഇതു വളരെപ്രയോജനപ്പെടും.” (സഹോദരൻ)

൬ “.....കാര്യമില്ലാത്ത നോവലുകൾക്കും മറ്റും വ്യമായനവ്യയം ചെയ്യാതെ ശരീരരക്ഷയ്ക്കുതക്കുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കാര്യവിവരമുള്ളവരെക്കൊണ്ടു തന്നെ വായിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.....” (നവജീവൻ)

൭ “.....അനാവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി പണം നശിപ്പിക്കുന്ന മലയാളികളോട് ഉപയോഗമേറിയ ഈ പുസ്തകം വാങ്ങി ശരീരത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഉള്ള വഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കുവിൻ എന്നു ഞങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

(മിതവാദി)

൮ ‘.....ജലചികിത്സകൊണ്ടു നമ്മുടെ ശരീരത്തിലുള്ള വിഷങ്ങളേയും മരുന്നുകളേയും പുറത്താക്കാമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ചികിത്സയ്ക്കുള്ള ഒരു മഹത്ത്വം.....പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ കോളറ, വസൂരി, ടൈഫോയിഡ്, സ്പോണിയാ മുതലായ വലിയരോഗങ്ങൾ തുടങ്ങി ചൊരിച്ചിട്ടുള്ള മുതലായ നിസ്സാരരോഗങ്ങൾക്കുകൂടി ചികിത്സകൾ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ദീനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, വേണ്ടചികിത്സകൾ നടത്തുന്നതിനും ആർക്കും സൗകര്യം കൊടുക്കത്തക്കതായ വിധത്തിൽ ആണു പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം രചി

ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ ഓരോപ്രതി ഏല്പാ വീടുകളിലും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

(കേരളകൈമുദ്രി)

൯ “.....ജലചികിത്സാ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഓരോരോഗത്തിന്റെയും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളും ചികിത്സാവിധികളും വിസ്താരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ കേരളീയർക്കുമാനം കരണഗ്രന്ഥമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.”

(ഗുരുനാഥൻ)

൧൦ “.....ഓരോ ദീനത്തിന്റെയും സ്വഭാവവും, ലക്ഷണവും, ചികിത്സയും, ഒരു വിധം വിവരിച്ചുതന്നെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതിനു പുറമേ, ഇതിൽപലവിധ സ്തനങ്ങളെ ന ചെമ്പിച്ചും വിവരിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ജലചികിത്സയെപ്പറ്റി അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും അതിനെ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നവർക്കും ഈ പുസ്തകം വളരെ ഉപകരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.”

(ഐക്യം)

൧൧ “.....ഇതിൽ ൨൫ ഓളം സ്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും നോറിഎഴുപതിൽപരം രോഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിവരിക്കുന്ന തുകടാതെ ജലചികിത്സയുടെ തത്വം, ഗർഭശൃംഷ, ഭക്ഷണം മുതലായവയെപ്പറ്റിയും ഒരു സാമാന്യചിന്തയും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ജല ചികിത്സാവിധികളെപ്പറ്റിയ പ്രകൃത്യാനുസരണമുള്ള ജീവിത രീതികളെപ്പറ്റിയും അറിയണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല”..... (“നവഭാരതി”).

൧൨ “.....മരുനോ, ശസ്ത്രക്രിയയൊ കൂടാതെ ഏതു രോഗവും ഭേദപ്പെടുത്താവുന്നതാണെന്നു ഇതിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അനവധി രോഗങ്ങളുടെ പേരുകളും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള ചികിത്സാവിധികളും സ്വസ്തരും ലളിതഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജലചികിത്സ ഒരു പ്രത്യേക തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവർ ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണ് പ്രകൃതിചികിത്സയ്ക്കു നാൾക്കുനാൾ പ്രചാരം കൂടി വരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ കൃതിക്കു പ്രചാരമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.....”

(പ്രബുദ്ധകേരളം)

പുസ്തകത്തിനു താഴെകാണുന്ന വിലാസത്തിൽ എഴുതുക:—

മാനേജർ, “ആരോഗ്യം”; തിരുവല്ല